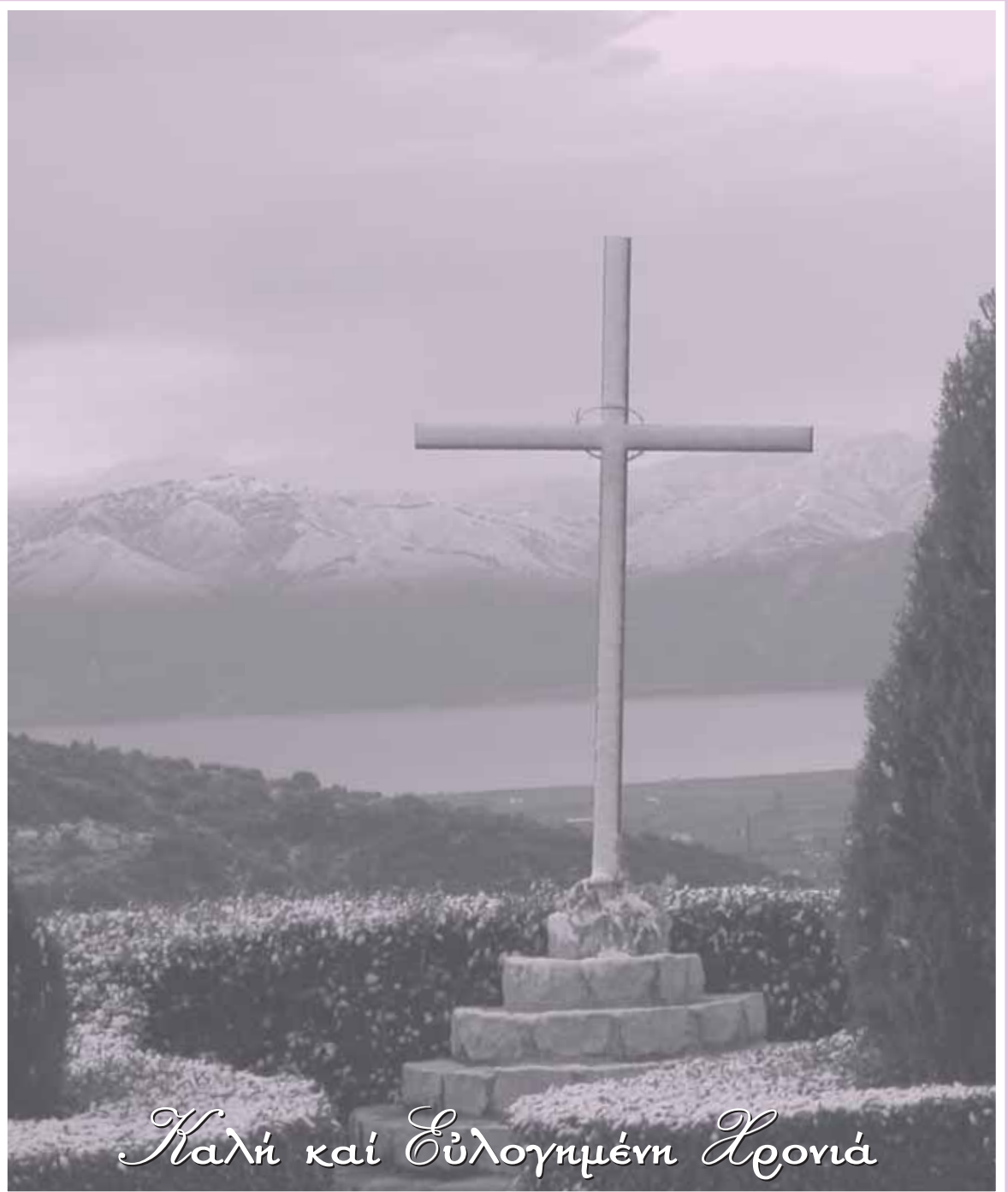

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 6

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

Καλή και Ευλογημένη Χρονιά

“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”

τ.6, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: nikodimi@mes.forthnet.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
LETTRA Τζουβάρας Βασιλίας, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ.-fax 26340 - 44.391

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό έκτο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά ενημερώσουμε τούς αναγνώστες μας, ότι:

Τό περιοδικό μας είναι δωρεάν.
Ή ταχυπληρωμή πού έσωκλείουμε είναι για όσους θέλουν προαιρετικά νά αποστείλουν τήν έλεημοσύνη τους για τό Μοναστήρι μας, πού είναι υπό άνέγερση και έχει ανάγκη τήν βοήθειά σας.

Όσοι λοιπόν θέλετε νά βοηθήσετε τήν άνέγερση τής Μονής, καθώς και τήν έκδοση αυτού του περιοδικού, μπορείτε νά μās αποστείλετε τήν βοήθειά σας με τήν **ταχυπληρωμή** πού έσωκλείουμε ή με κατάθεση στην **Έθνική Τράπεζα στον αριθμό 426/440265-04** δίνοντας και τό όνομά σας. Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά για νά λάβετε τή σχετική απόδειξη.

*Σας ενχαριστούμε θερμά
Έκ του περιοδικού*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

8

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
Απαντήσεις
στά Άγια
Θεοφάνεια
του Κυρίου
μας

4

ΕΠΙΛΟΓΕΣ:
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΣΤΗ ΜΟΝΗ
ΜΑΣ

12

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
Ή βάπτιση και
ή σημασία της

16

ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
Ο ΤΙΜΙΟΣ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

20

ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:
Έπίσκοπος
Μαδαγασκάρης
Νεκτάριος

26

ΜΕ ΛΟΓΙΑ
ΑΙΛΙΑ:
Ή μνησικακία

Φώτο έξωφύλλου: ό χιονισμένος Σταυρός πού βρίσκεται στον κήπο τής Μονής μας.

Αγαπητοί μας ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι ἀναγνώστες τοῦ Περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Καλή καί εὐλογημένη Χροιά γιά ὅλους.

Λίγο πρὶν τελειώσει τό 2004 μιά φοβερή καταστροφή ἐπληξε τή γῆ καί χιλιάδες συνανθρώπους μας. Μιά καταστροφή πού ἄλλους μᾶς συγκλόνησε πολύ καί ἄλλους λιγότερο. Στή Νοτιοανατολική Ἀσία χιλιάδες εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἔχασαν τή ζωή τους ἀπό τό φοβερό τσουνάμι πού ξεσήκωσε ὁ σεισμός τῶν 9 ρίχτερ καί πού ἐπληξε τόσες ἀκτές μέ ἀνυπολόγιστες καταστροφές, χιλιάδες θύματα, ἑκατομμύρια ἄστεγους καί ἀμέτρητα ὄρφανά παιδιά. Καί μέσα σ' αὐτή τήν καταστροφή πού γέμισε ὅλο τόν κόσμο πόνο καί ἔκανε ἑκατομμύρια μάτια νά δακρῦσουν, ἀκουστήκαν κάποιες κραυγές ἀπελπισίας ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καί κατηγορίας ὅτι Ἐκεῖνος ἐπέτρεψε νά γίνει κάτι τόσο καταστροφικό καί τόσο αἱματηρό...

Ἄραγε τί ἔχουμε μέσα μας γιά τό Θεό; Γιατί κάποιον Τόν θυμοῦνται μόνον ὅταν εἶναι νά Τόν ἀναθεματίσουν καί νά Τοῦ καταλογίσουν ὅσα μέ τά χέρια μας ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι καταστρέφουμε; Κοιτῶ τήν εἰκόνα Του καθῶς Ἐκεῖνος προσεύχεται στή Γεσθημανή... Πῶς εἶναι δυνατόν ποτέ νά σκεφθοῦμε, ἔστω καί σάν ἀστραπιαία σκέψη νά περάσει ἀπό τό μυαλό μας, ὅτι Ἐκεῖνος πού πόνεσε γιά νά λυτρώσει τό κάθε παιδί Του ἀπό τόν πόνο θά μποροῦσε ποτέ νά προκαλέσει πόνο; Πῶς εἶναι δυνατόν Ἐκεῖνος πού ἔτρεξε νά βρεῖ ἀκόμα καί τό τελευταῖο προβατάκι τῆς ποιμνῆς Του στούς γκρεμούς καί στά λαγκάδια γιά νά μὴν πληγωθεῖ καί χαθεῖ, θά ἔστελνε στόν ὄλεθρο μέ τέτοιο θάνατο τόσες χιλιάδες ἀπό τά παιδιά Του; Πῶς εἶναι δυνατόν Ἐκεῖνος πού μᾶς ἄλεσε ὅλους κοντά Του λέγοντάς μας νά καταφύγουμε σ' Αὐτόν ὅλοι οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι γιά νά μᾶς ἀναπαύσει μέ τήν ἀγάπη Του, πῶς εἶναι τώρα δυνατόν νά σκόρπισε τέτοιο θανατικό στά παιδιά Του; Τί ἄνθρωποι ἄραγε εἴμαστε ἐμεῖς πού τήν ἴδια τήν Ἀγάπη (γιατί ὁ Θεός δέν ἔχει ἀπλά ἀγάπη, εἶναι ἡ Ἀγάπη) τήν ἀμφισβητοῦμε καί τήν καχυποπευό-

μαστε; Καί ξέροντας ὅτι Ἐκεῖνος ποτέ δέν θά ἀπαντήσει, γιατί ὅπως καί ὅταν Τόν κατηγοροῦσαν λίγο πρὶν τήν Σταύρωση, Ἐκεῖνος σιωποῦσε, ἔτσι καί τώρα ἀπλά ὑπομένει κάθε βλάσφημη σκέψη μας, κάθε ἀγανάκτησή μας. Ἄντί νά κατηγοροῦμε τό Θεό πού πάντα στέκεται Πατέρας στοργικός, εὐεργέτης γιά ὅλους, φίλος καί ἀδελφός μας, ἄς κοιτάξουμε τούς ἑαυτούς μας. Ἄς κρίνει ὁ καθέννας τό δικό του μέτρο ἀγάπης μέχρι πού φθάνει. Ἐφτασε ἄραγε ἐκεῖνο τοῦ Θεοῦ πού ἔδωσε τόν Υἱό Του νά σταυρωθεῖ γιά τή σωτηρία ὅλων μας; Ἐφτασε ἄραγε τήν ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ, πού ἀπό Θεός ἐγενε ἄνθρωπος καί θυσιάστηκε γιά ὅλους τούς ἄλλους ἄνθρώπους, γιά ὅσους πέρασαν, γιά μᾶς σήμερα καί γιά ὅσους θάρθουν; Ἄντί ν' ἀγανακτοῦμε μέ τό Θεό ἄς μετρήσουμε τά λάθη μας καί τίς ἐλλείψεις μας, ἄς ἀναλογιστοῦμε πῶς καταντήσαμε μέ τά μίση, τίς ιδιοτέλειες καί τά πάθη μας τόν ὁμορφο κόσμο πού Ἐκεῖνος ἔφτιαξε γιά νά τόν ἀπολαμβάνουμε ὅλοι μας καί τόν παρέδωσε σ' ἐμᾶς, τό πλάσμα καί παιδί Του καί πῶς ἐμεῖς ἀλήθεια τόν καταντήσαμε! Ὅπως καταντήσαμε στεγνές καί νεκρές ἀπό ἀγάπη τίς καρδιές μας καί πολλές φορές, ἀντί νά δίνουμε ἀπλόχερα ἀγάπη, δέ λέμε κἄν μιά καλημέρα στό διπλανό μας. Ἄς στρέψουμε λοιπόν τή σκέψη μας καί τήν προσευχή μας στίς χιλιάδες τῶν νεκρῶν συνανθρώπων μας, ἀλλά καί στά ἑκατομμύρια τῶν ἄλλων πού δεινοπαθοῦν ἄστεγοι, ἄρρωστοι καί πεινασμένοι καί ἄς δεῖξουμε ὅλοι τήν ἀγάπη μας, εἴτε ἐμπράκτως στίς ὀργανωμένες ἀποστολές βοηθείας, εἴτε μέ τίς συνεχεῖς προσευχές μας γιά ν' ἀνακουφιστοῦν τ' ἀδελφία μας πού δεινοπαθοῦν στή Νοτιοανατολική Ἀσία. Καί ἄς μὴν ἐπαναπαυόμαστε ποτέ γιατί κανεῖς μας δέν γνωρίζει τή μέρα καί τήν ὥρα πού θά ἐμφανιστεῖ ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ...

Ἡ Ἦγουμένη
† Μόνικα Μοναχή
καί αἱ σὺν ἐμοῖ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΜΑΣ

Ξημερώματα Χριστουγέννων...

Τό τάλαντο χτυπᾶ μέσα στο
παγωμένο πρωινό, πού δέν

ἔχει ἀκόμα χαράξει...

Μέ γρήγορα βήματα τρέ-
χουμε πρὸς τό ναό, πρὶν
ἀκόμα χτυπήσει χαρμό-
συνα ἢ καμπάνα τῆς
Μονῆς μας. Ξεκινᾷ τό
Μεσοσηκτικό καί κατό-
πιν ὁ Ὅρθρος τῶν Χριστουγέννων.. Ἡ ὥρα
περνᾷ γρήγορα στήν κατασκευτική θεία Λει-

τουργία. Οί ψυχές ἀτενίζουν τόν Θεό πού ἐνανθρωπίστηκε γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τά μάτια γεμίζουν δάκρυα χαρᾶς ἀνέλπιστης καί εὐγνωμοσύνης, ἡ καρδιά πάλλεται ἀπό ἀγάπη καί μετάνοια ταυτόχρονα. Ἡ ψαλμωδία καί τά κατανυκτικά λόγια τῆς χριστουγεννιάτικης ἀκολουθίας γεμίζουν τήν ψυχή μέ μία πληρότητα, πού δύσκολα περιγράφεται μέ λόγια, μόνο ἡ καρδιά πού τά νοιώθει, καταλαβαίνει καί ζεῖ.... Ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο, ἦρθε ὄχι ἐνδόξως σάν Θεός, ἀλλά μέ τόν πιό ταπεινό τρόπο, σέ μία φάτνη ἀλόγων, μέ συντροφιά τά ζῶα πού τόν ζέσταναν καί προσκυνητές τούς ταπεινούς βοσκούς... Ἀκριβῶς ὁμως ἐπειδή ἦταν ταπεινοί ἀξιώθηκαν νά δοῦν τό Θεῖο Βρέφος. Θέλουμε καί μεῖς νά Τό δοῦμε... πού εἶναι ὁμως ἡ ταπεινώσή μας, πού εἶναι ἡ ἀγάπη μας;

Ἡ Θεία Λειτουργία τελειώνει καί ἡ πανηγυρική πρωινή τράπεζα μᾶς περιμένει. Μαζί μέ τά χειροποίητα μοναστηριακά ἐδέσματα, ἡ συγκινητική ὁμιλία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου “Στή Γενέθλιο Ἡμέρα τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ”, μᾶς γεμίζει

Τό περίπτερό μας στην Πλατεία Κοτζιά.

πνευματική τροφή...Τό μήνυμα τής ένανθρωπήςεως του Χριστού μας γεμίζει έλπίδα τίς ψυχές μας. Ό Θεός βροίσκεται στή γή σάν άνθρωπος και ό άνθρωπος βροίσκεται ψηλά στόν Ουρανό έξαιτίας τής φιλανθρωπίας του Θεού.

Η τράπεζα τελειώνει μέ τό πέρας τής ανάγνωσης και ή άγία αύτή ήμέρα προχωρά μέ τήν ύποδοχή τών προσκυνητών πού εύλαβικά προσέρχονται στό Μοναστήρι για να προσκυνήσουν. Εύχές ανταλλάσσονται και όλοι νοιώθουν κάποια ιδιαίτερη συγκίνηση για τήν μεγάλη μέρα πού για άλλη μιá

φορά μας άξίωσε ό Θεός να έορτάσουμε. Η μεσημεριανή τράπεζα γέμει όχι μόνο ύλικών, αλλά και πνευματικών αγαθών μέ τά σχετικά άναγνώσματα πού διαβάζει ή μοναχή.

Μετά τόν Έσπερινό, ό Γέροντας μας επισκέπτεται για να μας χαρίσει εύχές και τήν καρποφόρο εύλογία του πού πάντα φέρνει ή επίσκεψή του στό Μοναστηράκι μας. Τά λόγια του για τήν μεγάλη μέρα τών Χριστουγέννων συμπληρώνουν και ολοκληρώνουν τά μηνύματα στην ψυχή μας. Ό Γέροντας σε κάθε Μονή είναι εύλογία και πηγή άστείρευτη πού ξεκουράζει και ξεδιψά κάθε ψυχή.

Πρίν κλείσει ή εύλογημένη μέρα τών Χριστουγέννων, μέ λαχτάρα και δάκρυα στά μάτια παρακαλούμε τό Θείο Βρέφος, τό Νυμφίο τής ψυχής μας, για τήν σωτηρία μας και τή φροντίδα μας για τήν άρετή και περισσότερο για τήν άγάπη, πού είναι ή κορυφή τών άρετών.

Τήν έπομένη τών Χριστουγέννων τρεις άδελφές θά ξεκινήσουν πάλι για τήν διακονία πού έχουμε και είναι ή πιό επίπονη από όλες όσες έχουμε. Γνωρίζετε οί περισσότεροι από έσας ότι τό Μοναστηράκι μας τό χτίζουμε από τό μηδέν, χωρίς πόρους και

έσοδα. Αναγκαστήκαμε λοιπόν και αφού μας βρήκαν πολλά εμπόδια και πόλεμοι έξωτε- ρικοί, να τρέξουμε όπως οι πρώτοι άσκητές, για να πουλήσουμε τα εργόχειρά μας στις θρη- σκευτικές πανηγύρεις. Και αυτές τις άγιες ημέρες βρισκόμασταν στην χριστουγεννιάτικη αγορά στην πλατεία Κοτζιά της Αθήνας. Μ' έναν τρόπο θαυμαστό πραγματικά και ενώ δεν είχαμε καμιά έλπιδα, ο Άγιός μας πού μόνον εκείνος γνωρίζει τις ανάγκες μας, μās χάρισε την τελευταία θέση στά περίπτερα της Πλατείας Κοτζιά, του Δήμου της Αθήνας πού θά λειτουργούσαν την περίοδο των Χρι- στουγέννων. Μέ δάκρυα δεχτήκαμε τό δώρο

του Άγιου μας και μέ κόπο μέσα στό κρύο και τή βροχή κάναμε αυτή τήν δύσκολη πραγματικά διακονία μας για 22 ημέρες. Δοξάζουμε τό Θεό γιατί μās ένι- σχύει και μās χαρίζει υγεία για να μπορούμε ν' άνταποκρι- θοῦμε όχι μόνο στις δυσκολίες, αλλά και στους κινδύνους πού παραμονεύουν...

Ευχαριστοῦμε μέσα από τήν καρδιά μας όλους, γνωστούς και άγνωστους, πού πέρασαν από τό περίπτερό μας και ένι- σχυσαν τό έργο μας παίρνοντας κάποιο από τά εργόχειρά μας.

Ευχαριστοῦμε τό Θεό πού ποτέ δεν μās εγκατέλειψε και μās ένισχύει στον άγώνα πού κάνουμε.

Γενικά στις Ίερές Μονές όπως και στή δική μας, όλες οι έορτές του έτους, αλλά ιδιαίτε- ρα οι δεσποτικές βιώνονται ουσιαστικά μέσα στο κατανυ- κτικό κλίμα των ψαλμών και των ακολουθιών, της Θείας Λει- τουργίας και της Θείας Μεταλή- ψευς και είναι κατ' έξοχήν γιορ- τές πνευματικές και κατ' έξοχήν ή τέρψη, ή χαρά και ή ευχαρί- στηση όπως άλλωστε πιστεύου- με και για όλους τους Όρθόδο- ξους χριστιανούς, είναι ή πνευ- ματική χαρά της ένωσης μέ τό Θεό πού σαρώθηκε για να χαρίσει σε όλους έμās, τά παι-

διά Του, τόσο αγαπητά, παρ' όλα τά έλαττώ- ματα και τά άμαρτήματά τους, τον Παράδει- σο πού κάποτε χάσαμε.

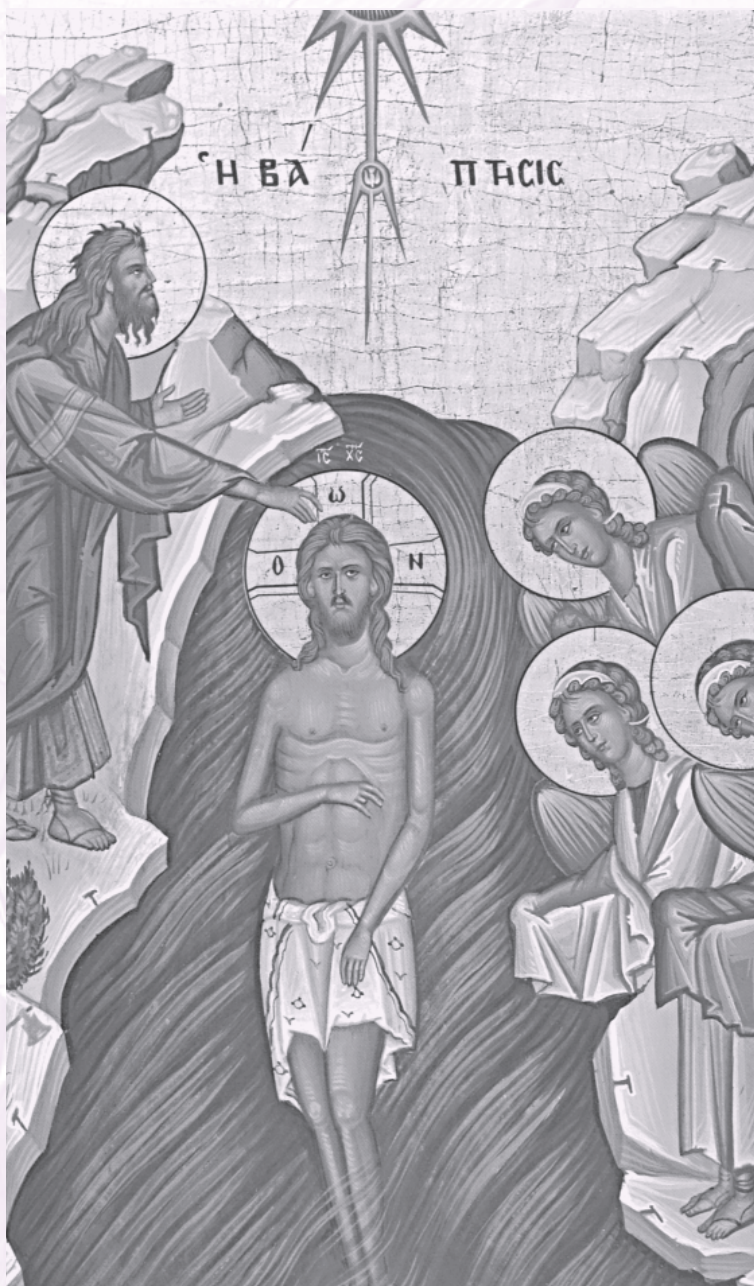
Γερόντισσα Μόνικα

Ἀπαγγίσεις στὴν Δεσποτική ἑορτή

τῶν ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γάρ Γεννήτορος ἡ φωνή προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱόν ὀνομάζουσα καί τό Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστεράς, ἐβεβαίον τοῦ λόγου τό ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς Χριστέ ὁ Θεός καί τόν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (ἀπολυτίκιον Θεοφαιείων)

Στίς 6 τοῦ μηνός Ἰανουαρίου γιορτάζουμε τά Ἅγια Θεοφάνεια, τήν Βάπτιση δηλαδή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἔγινε ὅταν ὁ Κύριος ἦταν 30 ἐτῶν καί βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη ἀπό τόν Τίμιο Πρόδρομο καί τήν παρουσία Του μαρτύρησαν ὁ Θεός Πατέρας μέ τήν φωνή Του καί τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ τήν ἐμφάνισή του ἐν εἶδει περιστεράς. Ἀπό τή στιγμή πού ὁ Κύριός μας ἔγινε ἄνθρωπος γιά τήν σωτηρία μας, ἐκπλήρωσε ὅλο τό Νόμο καθ' ὅλο τό διάστημα τῆς ζωῆς Του. Ὅταν ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος βάπτισε στὸν Ἰορδάνη κατά τό πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ καί θέλοντας

ὁ Κύριος νά ἐκπληρώσει καί αὐτό τό Νόμο, προσήλθε, ἀφοῦ ἔκλεισε τά 30 του χρόνια, στόν Ἅγιο Ἰωάννη γιά νά βαπτιστεῖ ὡς καί οἱ ὑπόλοιποι ἄνθρωποι, παρόλο πού δέν εἶχε ἀνάγκη βαπτίσματος ἀφοῦ ἦταν ἀναμάρτητος. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὅταν Τόν εἶδε Τοῦ ἔλεγε: “Ἐγώ ἔχω ἀνάγκη νά μέ βαπτίσεις κι Ἐσύ ἔρχεσαι πρὸς ἐμένα;”. Ἀλλά ὁ Κύριος τοῦ ἔδωσε θάρρος καί τοῦ ἀπάντησε “ἀφοῦ ἐκπλήρωσα ὅλες τίς ἄλλες ἐντολές τοῦ Θεοῦ Νόμου πρέπει νά ἐκπληρώσω καί αὐτή”. Τότε ὁ Ἰωάννης Τόν ἐβάπτισε καί ὁ Κύριός μας ἐπειδή ἦταν ἀναμάρτητος ἀνέβηκε ἀμέσως ἀπό τά ὕδατα, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πού ἐβαπτίζοντο ἔμεναν μέσα στό νερό μέχρι νά ἐξομολογηθοῦν ὅλες τίς ἁμαρτίες τους. Καί ἀμέσως ἀνοῖξαν οἱ οὐρανοί καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατέβηκε μέ μορφή περιστερῶς καί φωνή

ἀκούστηκε πού ἔλεγε: “Οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ Ἅγαπητός ἐν ᾧ ἠδύόκησα”.

Μέ αὐτόν τόν τρόπο παρέδωσε καί σ’ ἐμᾶς πού πιστεύουμε σ’ Αὐτόν νά βαπτιζόμεθα μέ τρεῖς ἀναδύσεις καί καταδύσεις κι ἔτσι νά λαμβάνουμε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο καί νά φυλάττουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ὅσο γίνεται πῶ καθαροὺς καί ἄσπιλους ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κι ἔτσι νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπὸ τὴν μεγάλη ὁμως αὐτὴ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων προκύπτουν μερικά βασικά ζητήματα πού εἶναι τὰ ἑξῆς:

1ον Γιατί ὁ Χριστός, ἐνῶ ἦταν ἀναμάρτητος, ἐπέλεξε νά βαπτιστεῖ;

Τό βάπτισμα εἶναι ἀπελευθέρωση ἀπὸ τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀνθρώπου καί καθαρισμός τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας. Ὁ Χριστός ὁμως ἦταν ἀναμάρτητος. Γιὰ ποιό λόγο λοιπὸν βαπτίστηκε; Βαπτίστηκε γιά νά μᾶς δείξει ὅτι εἶναι μέγα καί θαυμαστό τό μυστήριο τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καί ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ μυστήρια τῆς πίστεώς μας. Καί γιά νά βεβαιώσει ὁ Χριστός ὅτι εἶναι τό πρῶτο καί μέγα μυστήριο βαπτίστηκε καί ὁ ἴδιος καί ὅπως ἀναφέρει στό Ἅγιο Εὐαγγέλιο ὅποιοι δέν ἀναγεννηθεῖ μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα, δέν μπορεῖ νά μπεῖ στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

2ον Γιατί δέν βαπτίστηκε σέ κάποιον ἄλλο ποταμό, ἀλλά στόν Ἰορδάνη;

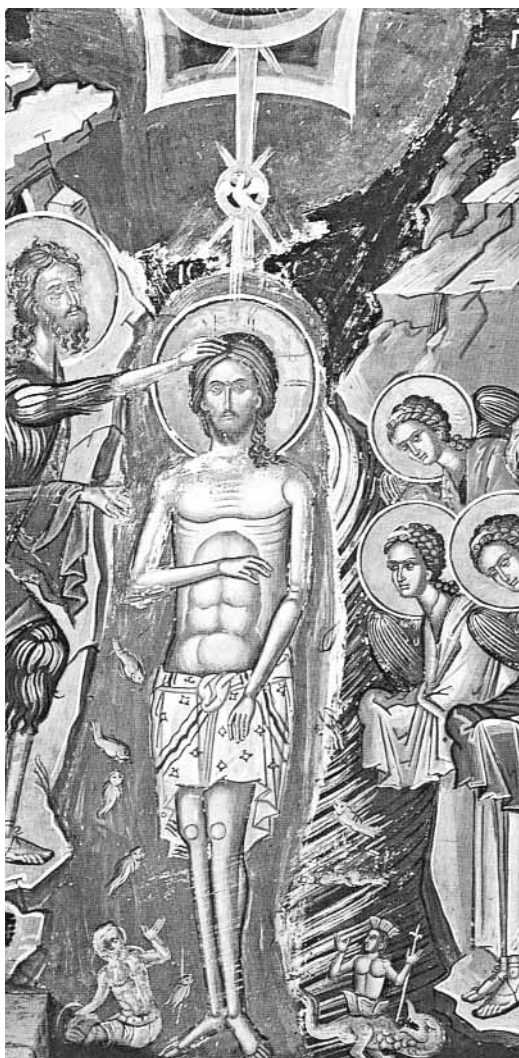
Ὁ Χριστός μας ἐπέλεξε τὸν Ἰορδάνη γιά νά βαπτιστεῖ γιατί πολλά θαύματα εἶχαν γίνει σ’ αὐτόν τόν ποταμό καί ἦταν ἁγιασμένος καί γεμάτος ἀπὸ πολλά θαύματα. Γιὰ παράδειγμα ἀπὸ αὐτόν τόν ποταμό πέρασε ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ μέ τὴν Κιβωτό καί πάλι τότε ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη “εἰς τὰ ὀπίσω” καί ἱερεῖς πού μετέφεραν τὴν κιβωτό βράχηκαν μόνο μέχρι τοὺς ἀστραγάλους. Ὅταν ἐπίσης ὁ προφήτης Ἡλίας πέρασε τὸν Ἰορδάνη μέ τὸν Ἐλισσαῖο, ὁ ποταμός Ἰορδάνης ἀνοῖξε καί φάνηκε ἡ στεριά γιά νά περάσει ὁ προφήτης καί ἄλλα πολλὰ πού ἀναφέρονται στὴν Παλαιὰ Διαθή-

κη. Γι' αυτό λοιπόν, επειδή πολλά θαύματα είχαν γίνει σ' αυτόν τόν ποταμό, γι' αυτό και τόν επέλεξε ο Χριστός μας για νά βαπτιστεί εκεί.

3ον **Γιατί κατέβηκε τό Άγιο Πνεύμα;**
 Όταν βαπτιζόταν ο Κύριός μας Ίησούς Χριστός σχίσθησαν οι ούρανοι και ακούστηκε ή φωνή του Θεού Πατέρα πού μαρτυρούσε τόν Υιόν Του λέγοντας: “Ούτος έστιν ο Υιός μου ο Άγαπητός εν ώ ευδόκησα”. Επειδή λοιπόν ο Πατέρας μαρτυρούσε μ' αυτά τά λόγια νόμιζαν οι Έβραίοι ότι για τόν Πρόδρομο μιλούσε ή φωνή εκείνη. Γι' αυτό κατέβηκε τό Άγιο Πνεύμα μέ τή μορφή περιστεράς επάνω στην κεφαλή του Κυρίου μας δείχνοντας ότι για τόν Χριστό μαρτυρεί ο Θεός Πατέρας. Άλλά επειδή Τρία είναι τά πρόσωπα του Θεού έπρεπε νά φανούν και τά τρία αυτήν τήν ήμέρα των Θεοφανείων (τής φανερώσεως του Θεού δηλαδή) και ο μέν Υιός βαπτιζόταν, ο Πατήρ μαρτυρούσε για τόν Υιό από τούς ούρανούς και τό Άγιο Πνεύμα ως περιστερά, επάνω από τήν Τιμία Κεφαλή του Χριστού μας, έδειξε για ποιόν μαρτυρεί ο Πατέρας μέ τά λόγια Του.

4ον **Γιατί κατέβηκε τό Πνεύμα τό Άγιο μέ μορφή περιστεράς;**

Όπως στην εποχή του Νώε τό περιστέρι πού έστειλε για νά δεί αν σταμάτησε ο κατακλυσμός ή όχι, επέστρεψε στην κιβωτό κρατώντας ένα κλαδί έλιās και δείχνοντας έτσι στο Νώε ότι έπαψε ο κατακλυσμός, έτσι και τώρα τό Άγιο Πνεύμα πού φάνηκε μέ μορφή περιστεράς πάνω στην κεφαλή του Κυρίου μας έδειξε ότι έπαψε ο μέγας και πολύς κατακλυσμός των άμαρτιών των ανθρώπων και ότι επειδή ο Χριστός βαπτίζεται οι έχθροί του Θεού, οι δαίμονες, θά άφανιστούν από τόν κατακλυσμό πού θά προκαλέσουν τά λόγια του Χριστού μας και οι δίκαιοι θά διαφυλαχθούν και θά έλευθερωθούν από τίς άμαρτίες τους, όπως και ο Νώε σώθηκε μέ όλη τήν οικογένειά του από τόν κατακλυσμό μέ τήν

κιβωτό εκείνη. Επιπλέον και για ένα άλλο λόγο τό Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε μέ μορφή περιστεράς, διότι είναι ή περιστερά άκέραιη και ή πλέον άκακη από όλα τά πετεινά και άκόμα ή πιό καθαρή, γι' αυτό και όπως μās προτρέπει τό Ευαγγέλιο πρέπει νά είμαστε “άκέραιοι ως αί περιστεράι” (Μαθ. ι' στ.16) δηλαδή κατά πάντα άκακοι, νά μήν κρατούμε κακία και έχθρα εναντίον κανενός ανθρώπου, ούτε νά πονηρευόμεθα για κανέναν λόγο.

5ον **Πόσα βαπτίσματα υπάρχουν;**

Τά βαπτίσματα είναι πέντε: Πρώτο βάπτισμα ήταν του Μωϋσή, ο όποιος πέρασε

τούς Ἑβραίους μέσα ἀπό τήν Ἐρυθρά Θάλασσα, δεύτερον βάπτισμα ἦταν τοῦ προφήτου Προδρόμου, ὁ ὁποῖος βάπτισε τούς Ἑβραίους πρὸς μετάνοια καί ὡς προετοιμασία τοῦ βαπτίσματος τοῦ Κυρίου, γιατί τό βάπτισμα τοῦ Προδρόμου δέν χάριζε στούς βαπτιζομένους Πνεῦμα Ἅγιο. Τρίτο βάπτισμα εἶναι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο γίνεται μέ τό νερό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τό ὁποῖο ὁποῖος δέν λάβει δέν εἶναι καί χριστιανός. Τέταρτο βάπτισμα εἶναι τό μαρτύριο, τό ὁποῖο δέν μολύνεται πλέον ἀπό τίς ἁμαρτίες καί τό ὁποῖο ἔλαβε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας ὅταν σταυρώθηκε καί ἔχυσε τό Πανάγιο Αἷμα Του γιά τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Πέμπτο βάπτισμα εἶναι τό βάπτισμα τῶν δακρύων, δηλαδή νά θυμηθεῖ κανεῖς τίς ἁμαρτίες του, νά κλάψει καί νά θρηνησεῖ. Τά δάκρυα αὐτά, τῆς μετανοίας, ἀποτελοῦν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο καθαρίζει ὁ ἀνθρώπος τό πρῶτο βάπτισμα τό ὁποῖο μόλυνε καί εἶναι τό πῖο κοπιαστικό, ἀφοῦ καθημερινά μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τό θάνατό του.

6ον Γιατί γίνεται τό βάπτισμα μέ νερό καί Πνεῦμα Ἅγιο;

Ὁ ἀνθρώπος ἀποτελεῖται ἀπό δύο στοιχεῖα, ἀπό τό σῶμα καί τήν ψυχή καί τό μέν σῶμα εἶναι αἰσθητό, ἡ δέ ψυχή εἶναι νοερά καί αἴυλη. Ὅμοίως καί τό βάπτισμα γίνεται μέ τό νερό, τό ὁποῖο εἶναι αἰσθητό καί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα τό ὁποῖο εἶναι νοητό καί αἴυλο. Καί τό μέν σῶμα ὅταν θέλουμε νά τό καθαρίσουμε τό πλένουμε μέ τό νερό, τήν ψυχή ὁμως τήν καθαρίζει καί τήν λαμπρύνει τό Ἅγιο Πνεῦμα. Γι' αὐτό τό λόγο καί τό βάπτισμα ἀποτελεῖται ἀπό τά δύο αὐτά στοιχεῖα, τό νερό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα.

7ον Τελευταῖο ζήτημα εἶναι τό τί μπορεῖ νά χάρισει τό βάπτισμα στόν ἀνθρώπο.

Ὁ ἀνθρώπος πλάστηκε ἀπό τά χέρια τοῦ Θεοῦ ἀναμάρτητος, ὁμως ὅταν παρέβηκε τήν

ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί ἔφαγε ἀπό τό ξύλο τῆς γνώσεως, τότε ἀπέκτησε καί τήν ἁμαρτία καί ἔκτοτε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μετέχουμε τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος. Ὁ Χριστός ὁμως, ὡς φιλόανθρωπος καί ἐλεήμων, δέν ἄφησε τό πλάσμα Του στά χέρια τοῦ διαβόλου, ἀλλά σαρκώθηκε καί βαπτίστηκε, δείχνοντάς μας ἔτσι τόν τρόπο καί τήν ὁδὸ τῆς σωτηρίας μας, ἀφοῦ μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα θά ἀξιωθοῦμε τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τῆς πρώτης μας Πατρίδας. Το Βάπτισμα λοιπόν εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ἐλευθέρωση ἀπό τίς ἁμαρτίες, εἶναι φωτισμός τῆς ψυχῆς καί λαμπρότητα, εἶναι ζωή καί σωτηρία τῶν χριστιανῶν, εἶναι ἐλευθερία καί ὁποῖος φυλάξει καθαρό τό βάπτισμά του ἀξιῶνεται τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Τό Βάπτισμα εἶναι ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος γίνεται ἀναμάρτητος ὅπως τόν ἔπλασε ὁ Θεός ἐξ' ἀρχῆς. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας στό κατά Ἰωάννη Εὐαγγέλιο λέει: “Ἐάν μή τις γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καί Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ” (Ἰωάν. Γ' στ.5) γι' αὐτό ὅσοι εἴχαμε τήν εὐλογία νά βαπτιστοῦμε στό ὄνομα τῆς Ἁγίας καί ἀδιαιρέτου Τριάδος, ἄς μὴ μολύνουμε τό βάπτισμά μας, ἀλλά ἄς παραμείνουμε ἀναγεννημένοι καί καθαροί. Καί ὅταν σάν ἄνθρωποι σφάλουμε, μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας νά καθαρίζουμε τό λευκό χιτῶνα πού λάβαμε στή βάπτισή μας.

Ἄς τιμήσουμε καί ἄς δοξάσουμε τῆ μεγάλη αὐτῆ δεσποτική ἐορτή, τήν Ἁγία αὐτῆ ἡμέρα ὄχι μέ πολυποσίες καί πολυφαγίες, ἀλλά μέ ἀγάπη στό Θεό μας, τόν Πατέρα καί φίλο μας, τόν ἀδελφό καί Νυμφίο μας, ὁ Ὅποῖος βάδισε τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἄν καί Θεός Παντοδύναμος καί Ἄπειρος, γιά νά μᾶς χάρισει ἐμᾶς τήν αἰωνιότητα κοντά Του.

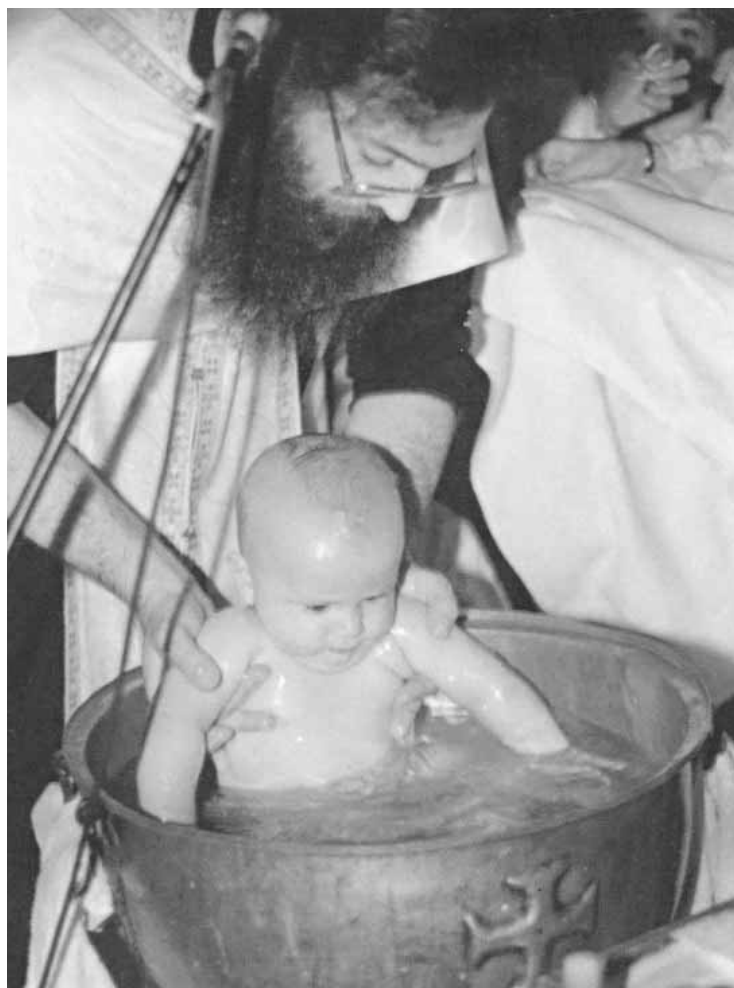
(Ἀπό τό Συναξαριστὴ ἡμῶς Ἰανουαρίου)

Τί είναι ἡ βάπτισμα

& τί συμβολίζει;

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Ο ἄνθρωπος γεννιέται δύο φορές, μία κατά τόν φυσιολογικό τρόπο, ὅπως γεννηθήκαμε ὅλοι μας καί μία κατά τρόπο ὑπερφυσικό μέ τήν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτό γίνεται κατά τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. Τό μυστήριο αὐτό μᾶς τό δίδαξε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, βαπτιζόμενος ἀπό τόν Τίμο Προδρόμο στόν Ἰορδάνη Ποταμό. Φυσικά ὁ Κύριος δέν βαπτίστηκε γιά νά καθαριστεῖ ἀπό τίς ἁμαρτίες του, ἀφοῦ ἦταν ἀναμάρτητος, ἀλλά γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι μέ αὐτόν τόν τρόπο θά καθαριστοῦμε ἔμεις ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα καί ἀπό ὅλες τίς ἁμαρτίες μας. Μόλις γεννηθεῖ τό παιδί, ὁ ἱερέας πρέπει νά διαβάσει στό βρέφος μία εὐχή μέ τήν ὁποία δοξάζει καί εὐχαριστεῖ τό Θεό ἐπειδή ἕνας νέος ἄνθρωπος ἦρθε στόν κόσμο.

Ἄφου σταυρώσει καί εὐλογήσει τό παιδί παρακαλεῖ τό Θεό νά τοῦ χαρίσει ζωή γιά ν' ἀξιωθεῖ τοῦ βαπτίσματος τῶν χριστιανῶν. Εὐχεται ἐπίσης γιά τήν μητέρα, γιά νά τῆς δώσει ὁ Θεός ὅλα ὅσα χρειάζονται γιά τή σωτηρία τῆ δική της καί τοῦ παιδιοῦ. Κατόπιν παίρνει ἕνα δοχεῖο μέ νερό καί σταυρώνει τό παιδί τρεῖς φορές, γεγονός πού προεικονίζει τό βάπτισμα. Μέ τό νερό αὐτό σφραγίζει τό μέτωπο τοῦ βρέφους γιά νά ἔχει νοῦ σωστό, τό στόμα γιά νά ἔχει σωστό λόγο καί πνοή καί τήν καρδιά γιά νά ἔχει ἀρετές καί δύναμη ζωῆς. Τήν ὄγδοη μέρα ἡ μητέρα πρέπει πάλι νά φέρει τό παιδί στό ναό, ὅπου ὁ ἱερέας τό σφραγίζει στό μέτωπο, τό στόμα καί τό στήθος καί διαβάζοντάς του μία εὐχή τοῦ δίνει καί τό ὄνομα τό ὁποῖο θά λάβει στό Ἅγιο Βάπτισμα. Ξέρουμε

ἄλλωστε ὅτι καί ὁ Χριστός μας τήν ὄγδοη μέρα ἔλαβε τήν περιτομή καί τό ὄνομα Ἰησοῦς. Μετά ἀπό 40 ἡμέρες ἡ μητέρα ἔρχεται πάλι μέ το βρέφος στό ναό γιά νά τό προσφέρει ὡς δῶρο στό Θεό. Μητέρα καί παιδί περιμένουν ἔξω ἀπό τήν πόρτα τοῦ ναοῦ, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἱερέας θά τοῦς διαβάσει τίς πρῶτες εὐχές ὅπως ἐγινε καί τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου μας. Μετά ὁ ἱερέας παίρνει τό βρέφος στά χέρια του καί μιμούμενος τόν Ἅγιο Συμεών ἀναφωνεῖ τό “Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον Σου Δέσποτα...” εὐχόμενος τό βρέφος νά γνωρίσει τό Χριστό. Μετά παραδίδει τό παιδί στή μητέρα του τό ὁποῖο ἀπό ἐκείνη τήν ἡμέρα θεωρεῖται κατηχούμενος. Καί ἡ μητέρα πλέον, ἀφου ἔχει σαραντίσει, ἐκκλησιάζεται κανονικά καί μετέχει τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλη-

σίας. Ἀπό τήν ἡμέρα πού θά σαραντίσει τό παιδί μποροῦν πλέον οἱ γονεῖς νά τό βαπτίσουν. Ἄν στό διάστημα τῶν 40 ἡμερῶν τό παιδί κινδυνεύσει νά πεθάνει τότε φωνάζουμε ἕναν ἱερέα γιά νά τό ἀεροβαπτίσει, δηλαδή τό σηκώνει στά χέρια του στραμμένος στήν ἀνατολή καί κάνει στόν ἀέρα τρεῖς ἀναδύσεις καί τρεῖς καταδύσεις πού συμβολίζουν τήν τριήμερη ταφή καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας λέγοντας “Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (καί λέει τό ὄνομα τοῦ παιδιοῦ) εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν”. Ἐάν δέν μποροῦμε γιά ὅποιοδήποτε λόγο νά σηκώσουμε τό παιδί, τότε τὸ ραντίζουμε τρεῖς φορές μέ νερό λέγοντας καί πάλι τά ἴδια λόγια Ἄν δέν ἔχουμε νερό τότε χρησιμοποιοῦμε χῶμα ἀπό τή γῆ καί

λέμε τά ἴδια λόγια. Σέ περίπτωση πού δέν ὑπάρχει ἱερέας κοντά μας μπορεῖ ὁποιοσδήποτε λαϊκός νά ἀεροβαπτίσει τό ἐτοιμοθάνατο παιδί. Ἄν ὅμως τό βρέφος τελικά ἐπιζήσει θά ξαναγίνει κανονικά τό βάπτισμα κατά τό τελετουργικό τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἶναι προτιμότερο νά βαπτίζουμε τά παιδιά μας ἀμέσως μόλις σαραντίσουν, διότι ἔτσι ἀπό πολύ μικρά κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καί ἐπιπλέον δέν παρατηρεῖται τό φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας νά μὴν χωροῦν τά παιδιά στήν κολυμβήθρα γιατί συνήθως οἱ γονεῖς τά βαπτίζουν μόλις γίνουν σχεδόν ἑνός ἔτους.

Πολλοί αἰρετικοί συχνά κατηγοροῦν τήν ὀρθοδοξία ὅτι βαπτίζει τά μέλη της σέ μικρῇ ἡλικία κι ἔτσι δέν προηγεῖται κατήχη-

ση και πίστη, όπως απαιτούν για την βάπτισμα διάφορα χωρία της Ἁγίας Γραφῆς, π.χ. στό κατά Μάρκον Εὐαγγέλιο 1στ' 15-16 και στίς Πράξεις κεφ. η' 35-37. Τά χωρία ὁμως αὐτά ἀναφέρονται σέ μεγάλους ἀνθρώπους για τούς ὁποίους ἀσφαλῶς ἀπαιτεῖται και κατήχηση και πίστη. Αὐτό ἄλλωστε τό ἐφαρμόζει ἡ ἐκκλησία μας ὅταν πρόκειται νά βαπτίσει μεγάλους στήν ἡλικία, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νά προσέλθουν στήν Ὁρθοδοξία ὅπως συμβαίνει σέ πολλά κράτη τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας, ἀλλά ἀκόμη και μέσα στή χώρα μας. Ὅσον ἀφορᾶ τό νηπιοβαπτισμό, ἀρκεῖ νά σκεφθοῦμε ὅτι οἱ γονεῖς ἔχουν τήν ἐξουσία για νά παιδιά τους νά τήν ντύσουν, νά τήν ταΐσουν, νά τήν καθαρίσουν χωρίς νά τήν ρωτήσουν. Τά στέλνουν στό σχολεῖο, ἀκόμη και ὅταν αὐτά δέν θέλουν νά πάνε. Μέ λίγα λόγια δηλαδή, οἱ γονεῖς θεωροῦν καθῆκον τους νά φροντίσουν για τήν σωματική σωτηρία τῶν παιδιῶν τους, ἔστω και ἂν αὐτά δέν καταλαβαίνουν. Κατά τόν ἴδιο τρόπο λοιπόν οἱ γονεῖς, ὅπως και ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὡς μητέρα στοργική, θεωροῦν καθῆκον τους νά φροντίσουν για τήν ψυχική σωτηρία τῶν παιδιῶν τους. Ἡ κατήχηση θά γίνει ἐκ τῶν ὑστέρων μεγαλώνοντας τό παιδί και τήν ἀναλαμβάνουν τόσο οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς, ὅσο και ὁ ἀνάδοχος (ὁ νονός τοῦ παιδιοῦ). Ἄν μεγαλώνοντας τό παιδί δέν θέλει νά εἶναι χριστιανός μπορεῖ νά ἀρνηθεῖ τό βάπτισμά του και εἶναι ἐλεύθερο νά ἐπιλέξει ὅποια θρησκεία θέλει.

Ἄλλά και ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ζήτησε νά ἔρθουν κοντά Του τά μικρά παιδιά λέγοντας “Ἄφετε τά παιδιά και μή κωλύετε αὐτά ἔλθειν πρός με, τῶν γάρ τοιούτων ἐστὶ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν” (Ματθ. 19 στ. 14). Πῶς εἶναι ὁμως δυνατόν τά παιδιά νά πλησιάσουν τόν Χριστό χωρίς κανένα ἐμπόδιο ἂν δέν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του; Πῶς θά γίνουν κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἂν δέν εἶναι ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, μέσα στήν κιβωτό τῆς; Πῶς θά λογιστεῖ

κάποιος μέλος τῆς Ἐκκλησίας ἂν προηγουμένως δέν ἔχει βαπτιστεῖ; Πῶς θά σωθοῦν τά παιδιά ἂν ἡ Ἐκκλησία ἀρνεῖται νά τήν κάνει μέλη τῆς; Ὅσοι λοιπόν πολεμοῦν τό νηπιοβαπτισμό και δέχονται μόνον τήν βάπτισμα στήν ὠριμη ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ἐμποδίζουν τά παιδιά νά εἰσέλθουν στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Γι' αὐτό και ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας δέχεται και τά δύο, και τό νηπιοβαπτισμό φροντίζοντας για τήν ψυχή και τή σωτηρία τοῦ παιδιοῦ, ἀλλά και τήν βάπτισμα μεγάλων και ὠρίμων ἀνθρώπων.

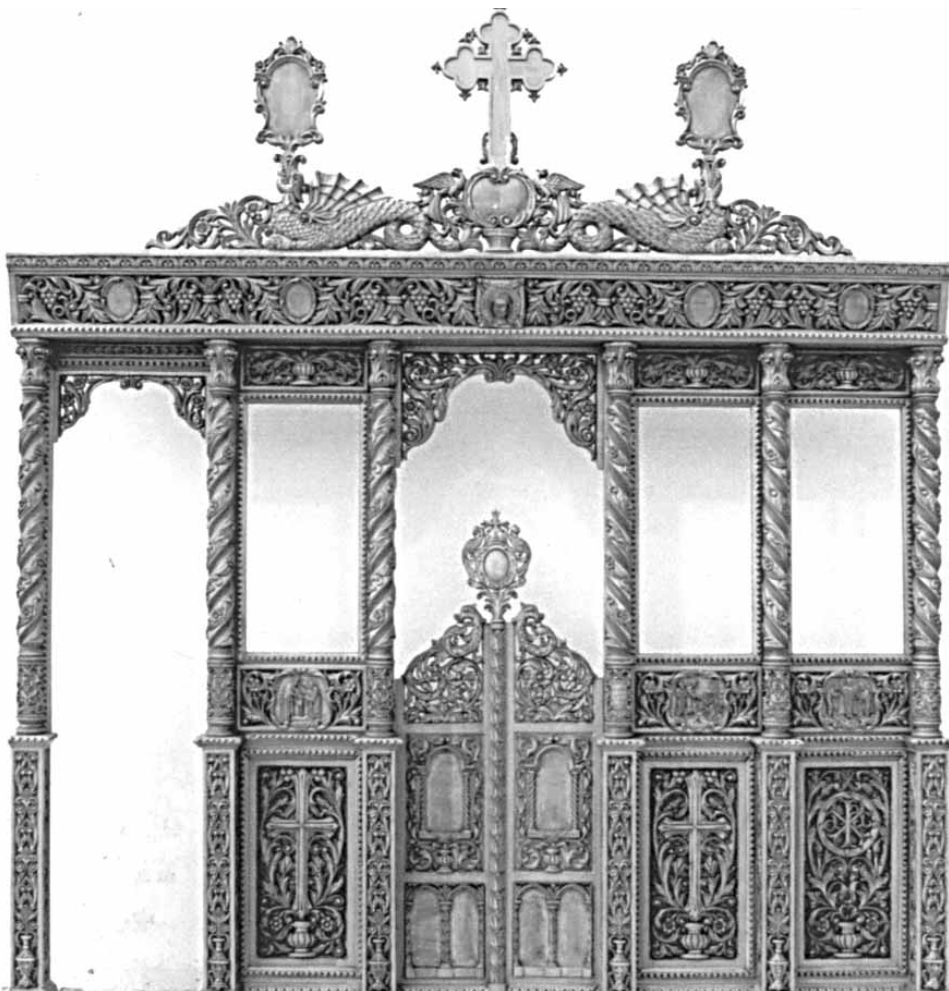
Ἄλλωστε και μέσα στήν Ἁγία Γραφή και συγκεκριμένα στίς Πράξεις ἀναφέρονται νηπιοβαπτισμοί, ὅπως για παράδειγμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πού βάπτισμα τή Λυδία και ὅλο τόν οἶκο τῆς, ἀλλά και ὁ δεσμοφύλακας στήν πόλη τῶν Φιλίππων βαπτίστηκε και μαζί του ὅλος ὁ οἶκος του. Ὅπως ἀκόμη και στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή πού ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρει ὅτι ἐβάπτισμα τόν Στεφανᾶ και ὅλο τόν οἶκο του. Ρωτοῦμε λοιπόν, ἀφοῦ βαπτίζονταν ὁλόκληρες οἰκογένειες δέν ὑπῆρχαν και παιδιά σ' αὐτές τίς οἰκογένειες; Ἄλλά ὅταν ἀναφέρεται ὅτι βαπτίστηκαν “πάντες” ἐννοεῖ ὅτι ὅλοι, μικροί και μεγάλοι μπῆκαν μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα στήν Ἐκκλησία στήν κιβωτό τῆς σωτηρίας.

Ἔτσι λοιπόν ἡ Ὁρθοδοξία μας δέν ἀποκλείει κανένα ἀπό τό βάπτισμα τῆς σωτηρίας, ἐνῶ οἱ αἰρέσεις ἔχουν καταδικάσει τά νήπια σέ πνευματικό θάνατο...

συνεχία στό ἐπόμενο τεῦχος

*Ἄρχιμ. Νεκταρίος Μουλατσιώτη:
Τό Βάπτισμα, Ἀθήνα 1991, Β' Ἐκδοση
(Τό δεύτερο μέρος τοῦ ἀρθρου
για τό βάπτισμα θά δημοσιευθεῖ
στό ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας,
ὅπου θά ἀναφέρουμε ὅλο
τό τελετουργικό τῆς βαπτίσεως
καθώς και τήν ἐρμηνεία του.)*

**Τό ΤΕΜΠΛΟ στό παρεκκλήσιο
τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΟΥΪΠΗΚΟΟΥ
ἔχει ἀνάγκη ἀπό τή βοήθειά σας.
Σᾶς παρακαλοῦμε μὴ μᾶς ξεχνᾶτε.**

Ἄγαπητοί μας ἀδελφοί,

Ἦδη κάποιοι ἀπό ἐσᾶς ἔχετε ἀνταποκριθεῖ στήν ἐκκλησίᾳ μας γιά βοήθεια γιά νά μπορέσουμε νά ἀγοράσουμε τό ξυλόγλυπτο τέμπλο γιά τό παρεκκλήσιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ἀφιερωμένο στήν Παναγία τή Γοργοῦπήκοο.

Γι' ἄλλη μιὰ φορά λοιπόν σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς βοηθήσετε ἀπό τό ὑπέρημα ἢ τό περίσσευμά σας γιά νά συγκεντρωθεῖ τό ποσό τῶν 20.000 εὐρώ πού ἀπαιτεῖτε γιά τήν ἀγορά του. Καί νά εἶστε βέβαιοι ὅτι τά ὀνόματά σας ὡς κτίτορες τοῦ παρεκκλησίου τῆς Παναγίας μας θά μνημονεύονται στό δίπτυχό μας ἐσαεῖ. Ὅπως οἱ κτίτορες θά βοηθήσουν τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας μας γιά νά ἀποκτήσει τό τέμπλο του, ἔτσι καί ἡ Παναγία μας ἰδιαίτερα ὡς Γοργοῦπήκοος, γοργά θά προστρέχει στίς ἀνάγκες σας.

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ο Άγιος Ίωάννης ο Πρόδρομος ήταν γιός του ιερέα Ζαχαρία και της Ἐλισάβετ. Γεννήθηκε 6 μήνες πριν γεννηθεί ο Χριστός μας και έγινε ο Πρόδρομος του Κυρίου μας και Βαπτιστής Του. Οί γονεῖς του ήταν εὐσεβείς και θεοφοβούμενοι, ἀλλά ἄτεκνοι. Ἄπειρες και θεομέες ἦταν οἱ προσευχές τους στό Θεό, ἀλλά ἡ ἀτεκνία τους δέ μείωνε τήν πίστη τους στό Θεό και τήν εὐσεβεία τους. Ποτέ δέν γόγγυσαν και ποτέ δέν ἀγανάκτησαν, παρόλο πού ἦταν μεγάλη ντροπή στό γένος τῶν Ἑβραίων νά μὴν ἀποκτήσει ἕνα ζευγάρι παιδί.

Ὁ Ζαχαρίας και ἡ Ἐλισάβετ ἦταν πλέον ἡλικιωμένοι, ὅταν μία φορά ὁ Ζαχαρίας τελοῦσε τά ἱερατικά του καθήκοντα στό ναό τοῦ Σολομώντος. Ἐνῶ λοιπόν ὁ Ζαχαρίας εἰσήλθε στό Ἅγια τῶν Ἁγίων γιά νά προσφέρει τό θυμίαμα, εἶδε ἄγγελο Κυρίου νά καθεται στό δεξιά τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ ὁποῖος τόν πληροφόρησε ὅτι οἱ προσευχές του εἰσακούστηκαν και ἡ Ἐλισάβετ θά γεννήσει παιδί πού θά ὀνομαστεῖ Ἰωάννης και στό ὁποῖο θά δοθοῦν ἄφθονα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦ εἶπε ἐπίσης ὅτι θ' ἀποτελέσει τόν Πρόδρομο τοῦ Θεανθρώπου Μεσσία και θά ἐτοιμάσει τόν λαό νά δεχθεῖ τόν Σωτήρα Χριστό. Ὅταν ὁ Ζαχαρίας ζήτησε ἀπό τόν Ἄγγελο ἕνα σημεῖο πού νά πιστοποιεῖ και νά βεβαιώνει ὅσα τοῦ εἶπε, τότε ὁ Ἄγγελος τοῦ εἶπε ὅτι μέχρι νά γεννηθεῖ τό παιδί θά μείνει ἀλαλος και βουβός. Πραγματικά γιά ἑννεά μήνες ὁ Ζαχαρίας δέν μποροῦσε νά μιλήσει,

ἐνῶ πραγματικά ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε γιό και ὅταν ἦταν ἕξι μηνῶν ἔγκυος δέχθηκε τήν ἐπίσκεψη τῆς Παναγίας μας, στήν Ὁρεινή, στήν πόλη πού κατοικοῦσε ἡ φυλή τοῦ Ἰούδα. Ἡ Παναγία μας μόλις εἶχε δεχθεῖ τόν Εὐαγγελισμό, τό ἄγγελμα δηλαδή τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ὅτι θά γεννήσει τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ. Καί ὦ τοῦ θαύματος! Ὅταν οἱ δύο γυναῖκες συναντήθηκαν, τό βρέφος πού εἶχε ἡ Ἐλισάβετ στά σπλάχνα της ἐσκόρπησε, ἀντικρίζοντας τή Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἤρθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, στίς 24 Ἰουνίου, γεννήσε ἡ Ἐλισάβετ και ὅλοι οἱ συγγενεῖς μαζεύθηκαν στό σπίτι γιά νά χαρίσουν τό ὄνομα στό παιδί. Ἐνῶ ὅλοι ἔλεγαν νά ὀνομαστεῖ Ζαχαρίας, τό ὄνομα τοῦ πατέρα του, ἡ Ἐλισάβετ φωτίστηκε ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο και ἀναφώνησε “τό παιδί θά ὀνομαστεῖ Ἰωάννης”.

Τότε ὅλοι στράφηκαν πρός τόν πατέρα, τόν Ζαχαρία, ὁ ὁποῖος ζήτησε ἕναν πίνακα κι ἔγραψε “Ἰωάννης εἶναι τό ὄνομα τοῦ παιδιοῦ”. Ὅλοι παραξενεύτηκαν μέ τήν σύμπτωση αὐτή και ἀμέσως λύθηκε ἡ γλῶσσα τοῦ Ζαχαρία και ἐξιστόρησε τά τεκταινόμενα σχετικά μέ τήν προαναγγελία τῆς γεννήσεως τοῦ Προδρόμου.

Γιά τά παιδικά του χρόνια δέν εἶναι γνωστά πολλά στοιχεῖα, ἄν και ἡ παράδοση διασώζει τό γεγονός ὅτι τήν ἐποχή πού ὁ Ἡρώδης διέταξε νά θανατωθοῦν τά νήπια, ἡ Ἐλισάβετ πῆρε τόν Ἰωάννη και κατέφυγε στό βουνά και τό βέβαιο εἶναι ὅτι οἱ στρατιῶτες θά τήν ἐπιαναν, ὅταν θαυματουργικά ἀνοιξε

τό βουνό, πέρασε ἡ Ἐλισάβετ μέ τό μωρό ἀντίπερα, τό βουνό ἔλλεισε πίσω τους κι ἔτσι ὁ Ἰωάννης σώθηκε.

Επειδή οἱ γονεῖς του ἦταν ἤδη ἡλικιωμένοι τόν ἄφησαν ὀρφανό νωρίς, μέ ἀποτέλεσμα νά βρεῖ τό δρόμο του καί νά πάει νά ζήσει στήν ἔρημο.

Ἐκεῖ, ντυμένος μέ τά πιό φτωχά καί σκληρά ρούχα, ὅπως ἀναφέρει ἡ Γραφή, μ' ἓνα σκληρό ρούχο ἀπό τρίχες καμήλου (καί αὐτό εἶναι συμβολικό γιατί ἡ καμήλα εἶναι τό πιό ὑπομονετικό ζῶο), μ' ἓνα δερμάτινο λουρί (ζώνη) πού ἔσφιγγε τό κορμί του καί συμβόλιζε τήν αὐστηρή του ἀσκητική ζωή καί τήν ἐγκράτεια, ἄρχισε τήν ζωή του στήν ἔρημο, τρώγοντας μέλι πού ἔφτιαχναν οἱ ἄγριες μέλισσες στίς κουφάλες τῶν δένδρων καί στίς σχισμές τῶν βράχων καί ἀκρίδες, πού μπορεῖ νά εἶναι πραγματικά ἓνα εἶδος ἀκρίδας πού ἔτρωγαν οἱ Ἄραβες ἢ τίς ἄκρες ἀπό βλαστάρια καί χόρτα. Ζεῖ κάτω ἀπό τόν καυτερό ἥλιο τῆς ἡμέρας καί τό ἀνυπόφορο κρύο τῆς νύχτας, νηστεύει, προσεύχεται, ἐγκρατεύεται, νεκρώνει κάθε σαρκική ἐπιθυμία, ἐπικοινωνεῖ μέ τό Θεό καί ἀνεβαίνει ἓνα ἓνα τά σκαλοπάτια τῆς σκληρῆς ἀσκητικῆς ζωῆς. Ἦλθε λοιπόν ἡ ὥρα νά ἀρχίσει τά κηρύγματά του στίς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνη. Ὁ κόσμος ἔτρεχε ἐκεῖ γιά νά ἀκούσει τό κήρυγμα τῆς μετανοίας τοῦ Ἰωάννη πού παροτρύνει τόν κόσμο νά μετανοήσει γιά νά βρεῖ τή σωτηρία καί τή λύτρωση καί νά πλησιάσει τή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Τό κήρυγμά του συγκινεῖ τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι κουρασμένες ἀπό τό χάος, τήν ἀβεβαιότητα, τήν ἁμαρτία καί τό ἄγχος.

“Ολη ἡ Ἰουδαία καί τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνη τρέχουν στόν φωτισμένο ἀσκητή τῆς ἐρήμου, τόν ἀκούνε μέ λαχτάρια καί τοῦ ἐξομολογοῦνται τίς ἁμαρτίες καί τίς πράξεις πού μαστίζουν τή συνείδησή τους. Ἐκεῖνος τούς ἀκούει, τούς συμβουλεύει καί μετά τούς βαπτίζει στά γάογαρα νερά τοῦ Ἰορδάνη. Βέβαια τό βάπτισμά του εἶναι βάπτισμα μετανοίας, δηλαδή συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητας καί πόθος γιά σωτηρία ἀπό τόν ἀναμενόμενο Μεσσία. Παροτρύνει τόν κόσμο νά κάνει ἔργα μετανοίας καί μέ τὰ κηρύγματά του, τούς διδάσκει πῶς μπορεῖ νά γίνει αὐτό. Πολλοί πιστεύουν ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Μεσσίας πού περιμένουν, ἀλλά ἐκεῖνος μέ τό προφητικό του χάρισμα τούς ἔλεγε “ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστί, ἐκεῖνου δέν εἶμαι ἄξιος οὔτε τὰ σανδάλια του νά ἀκουμπήσω, οὔτε τὰ κορδόνια ἀπό τὰ παπούτσια του νά λύσω. Αὐτός θά μᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί πυρὶ” (Ματθ. Γ΄ στ.11). Ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ὁ Χριστός, ὁ καθαρὸς καί ἀμόλυντος ἀπὸ κάθε ἁμαρτία πηγαίνει στόν Ἰορδάνη Ποταμό γιά νά βαπτιστεῖ. Μέσα στό μεγάλο πλῆθος ἡ ἀγνή προφητική ματιά τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη ἀναγνωρίζει μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ τόν Χριστό καί ἀναφωνεῖ: “Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου” (Ἰω. α΄ στ.29), δηλαδή νά ἐκεῖνος πού μᾶς ἔστειλε ὁ θεὸς γιά νά θυσιαστεῖ σάν ἄκακο ἄρνι καί νά σηκώσει μέ τὴ σφαγὴ καί τὴ θυσία Του τὴν ἁμαρτία ὄλου τοῦ κόσμου. Καί ὅταν ὁ Χριστός μας μέ ἄφραστη ταπεινώση τόν πλησιάζει καί τοῦ ζητᾶ νά Τόν βαπτίσει, ἐκεῖνος Τοῦ ἀπαντᾷ: “Ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι καί Σὺ ἔρχη πρὸς με;” (Ματθ. Γ΄ στ.14) Δηλαδή: “Ἐγὼ ἔχω ἀνάγκη νά βαπτισθῶ ἀπὸ Σένα κι Ἐσύ ἔρχεσαι νά σέ βαπτίσω ἐγώ;” Ὁ Κύριος ὁμως τοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ἔτσι πρέπει νά γίνει. Καί ὅταν ὁ Χριστός μας βαπτίσθηκε στά νερά τοῦ Ἰορδάνου, χωρίσθηκαν τὰ νερά στά δύο, ἐνῶ ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Οὐράνιου Πατέρα πού ἔλεγε

“οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς μου ὁ Ἀγαπητὸς ἐν ᾧ ἠδόκησα”. Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε μέ μορφὴ περιστερᾶς πάνω ἀπὸ τὴν Τιμίη Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριός μας τότε ἦταν 30 ἐτῶν καί ἡ ἡμέρα τῆς βαπτίσεώς του ἐορτάζεται κάθε χρόνο στίς 6 Ἰανουαρίου καί ὀνομάζεται Ἅγια Θεοφάνεια, γιατί φανερώθηκε ὁ Θεός, ἡ Ἅγία Τριάδα.

Ο Τίμος Προδρόμος δέν εἶναι μόνον ὁ μέγας ἀσκητής, ὁ μέγας τῶν προφητῶν καί ὁ κήρυκας τῆς μετανοίας. Εἶναι συγχρόνως καί μία φωνὴ ἐλέγχου. Δέ μένει ἀδιάφορος καί ἀπαθής στήν διεφθαρμένη ζωὴ τῶν ἰσχυρῶν καί δυνατῶν. Μέ λόγια πύρινα καί ἰσχυρά ὁ ἄγγελος αὐτός τῆς ἐρήμου ἐλέγχει τὴν ἀνηθικότητα τῶν συγχρόνων ἀρχόντων. Μαζί μέ τό “μετανοεῖτε”, ὀρθώνει τό ἀνάστημά του καί ἐλέγχει τόν τετράρχη Ἡρώδη ὡς ἀνήθικο, γιατί πῆρε γιά γυναῖκα του τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἡ φωνὴ τοῦ Βαπτιστῆ εἶναι σκληρὴ καί βαρεῖα καί ὁ ἔλεγχος γιά τόν Ἡρώδη καί τὴν Ἡρωδιάδα δημόσιος καί θαραλλέος. Τότε ὁ Ἡρώδης διατάζει νά συλληφθεῖ ὁ ἀσκητής τῆς ἐρήμου καί νά ριχθεῖ στίς ὑγρές φυλακὲς τῆς Μαχαιροῦντος, κοντὰ στήν Ἱερικό, ὅπως λέει ὁ ἱστορικός Ἰώσηπος. Καί μέσα στό δεσμοτήριό ὅμως, ὁ Τίμος Προδρόμος δέν σταματᾷ νά ἐλέγχει τόν Ἡρώδη καί τὴν παράνομη γυναῖκα του καί παράλληλα ὁ κόσμος νά τρέχει στόν φυλακισμένο προφήτη του καί νά τοῦ συμπαραστέκεται μέσα στό σκληρὸ δεσμοτήριό του. Στὴ διάρκεια ἐνός πλουσίου δείπνου πού παρέθεσε ὁ Ἡρώδης στοὺς ἄρχοντες καί προύχοντες τῆς Γαλιλαίας, ἡ κόρη τῆς Ἡρωδιάδος Σαλώμη, μέ τόν τρόπο πού χόρευε, ἀπέσπασε τὴν ὑπόσχεση τοῦ Ἡρώδη ὅτι θά τῆς ἐκπληρώσει ὅποιαδήποτε ἐπιθυμία της, ἀκόμα κι ἂν τοῦ ζητοῦσε τό μισό του Βασίλειο. Καί ἡ Ἡρωδιάδα συμβουλεύει τὴν κόρη της νά ζητήσει ἐκεῖνη τὴ στιγμή τὴν κεφαλὴ τοῦ Τιμοῦ Προδρόμου μέσα σ’ ἓνα δίσκο. Ὁ Ἡρώδης, παρό-

λο πού φοβάται νά θανατώσει τόν Τίμο Πρόδρομο, δέν μπορεί νά έκτεθει καί νά παραβεί τήν υπόσχεσή του. Στέλνει σπεκουλάτορα στήν φυλακή πού ἔκοψε τήν ἁγία κεφαλή τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί τήν προσφέρει στήν Σαλώμη ἐπάνω σ' ἓναν δίσκο, ὅπως τό ζήτησε.

Ἔτσι λοιπόν θανατώθηκε ὁ Τίμος Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης. Ὁ θάνατός του βύθισε ὄλον τόν λαό, πού τόν ἀγαποῦσε καί τόν εἶχε γιά στήριγμα, σέ βαθύτατο πένθος. Ὅπως ἀναφέρουν οι χρονογράφοι, τό σῶμα τοῦ Ἁγίου ἐτάφη στήν Σεβάστεια τῆς Ἰουδαίας. Ἀλλά τό 361, ἐπί βασιλείας τοῦ Αὐτοκράτορα Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτη, τό λείψανο τοῦ Ἁγίου κάηκε, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ χρονογράφος μοναχός Γεώργιος ἁμαρτωλός. Τό δεξιό του χέρι πού ἄγγιξε τήν Τιμία Κεφαλή τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μας, σώζεται σήμερα στήν Ἱερά Μονή Διονυσίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Ἡ τιμία κεφαλή ὁμως τοῦ Ἁγίου δέν κάηκε καί ἀνευρέθηκε τρεῖς φορές, δηλαδή τρεῖς φορές χάθηκε καί τρεῖς φορές οἱ χριστιανοί τήν ξαναβρῆκαν. Ἡ πρώτη εὑρεση καί ἡ δεύτερη ἐορτάζεται στίς 24 Φεβρουαρίου καί ἡ τρίτη στίς 15 Μαΐου.

Ὁ Τίμος Πρόδρομος λοιπόν, ὅπως λέει καί ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πλέκοντας τό ἐγκώμιό του, κατοίκησε τήν ἐρημοσάν νά ἦταν ὁ οὐρανός καί πραγματοποίησε αὐστηρό ἐνάρετο βίο. Ἦταν ἀθλητής τῆς εὐσεβείας, νικητής παγκόσμιος, φιλόσοφος τῆς φιλοσοφίας, σέ μιᾶ ἐποχή πού ἡ ἁμαρτία δέν εἶχε ἀκόμα καταργηθεῖ, δέν εἶχε ὁ θάνατος

δεσμευθεῖ, οἱ πύλες τοῦ Ἄδου δέν εἶχαν συντριβεῖ, ἀλλά ἴσχυε τό παλαιό καθεστῶς. Γι' αὐτό καί ἡ ψυχή τοῦ Προδρόμου εἶναι γενναία καί ἄγρυπνη ἀφοῦ σέ ὅλα προηγεῖται καί ὑπερηπῆδᾶ τά συνήθη σκάματα. Ἄς συγκρίνουμε λοιπόν τούς ἑαυτούς μας πού δέν κοπιᾶζουμε οὔτε στό παραμικρό πνευματικά, ἐνῶ εἴμαστε βουτηγμένοι μέσα στήν ἁμαρτία μέ τόν Τίμο Πρόδρομο, ὁ ὁποῖος ἂν καί ἦταν τόσο καθαρός καί λαμπρότερος ἀπό τόν οὐρανό καί ἀνώτερος ἀπ' ὅλους τούς προφήτες καί εἶχε τόσο μεγάλη παρηγοσία στό

Θεό καί ὁμως τόσο πολύ ταλαιπωροῦσε τόν ἑαυτό του καί τό σῶμα του, περιφρονώντας τίς ἐφήμερες ἀπολαύσεις, γυμνάζοντας τόν ἑαυτό του στή σκληρή ζωή καί πραγματοποιώντας τόσο σπουδαῖα ἀσκητικά κατορθώματα. Δίδασκε σέ ὅλους τῆ μετάνοια. Τούς βάπτισε, τούς νοθετοῦσε μέ τήν πνευματική του διδασκαλία,

τούς δίδασκε νά περιφρονοῦν τά ἐπίγεια, νά ἀνυψώνουν τό πνεῦμα τους πρὸς τά μέλλοντα καί πρὸς αὐτά νά κατευθύνονται καθημερινά. Αὐτόν ἄς μιμηθοῦμε κι ἐμεῖς καί ἀφοῦ ἀφήσουμε τήν ἀπόλαυση καί τή μέθη, ἄς ἀκολουθήσουμε τήν αὐστηρή ζωή, νά ἐξομολογηθοῦμε καί, ἀφοῦ ἀποπλύνουμε μέ τήν ἐξομολόγησι κάθε ἁμαρτία, νά προσέλθουμε στή Θεία Κοινωνία μέ καθαρή συνείδηση. Ἄς ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τή μαλθακή καί χαλαρή ζωή, γιατί δέν μπορούν νά συνυπάρχουν ἡ ἐξομολόγησι καί ἡ ἀπόλαυση, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἰωάννης μᾶς διδάσκει ἀπό τήν ἐνδυμασία του, ἀπό τήν τροφή του, ἀπό τήν κατοικία του, ἀπό τό κήρυγμά του.

Ευλαβικό αφιέρωμα στον Έπίσκοπο

ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟ

Ο μακαριστός Έπίσκοπος Μαδαγασκάρης Νεκτάριος (1952-2004), ένα από τα θύματα του τραγικού δυστυχήματος της 11ης Σεπτεμβρίου 2004 κατά το οποίο βρήκαν τραγικό θάνατο ο Πατριάρχης Άλεξανδρείας Πέτρος Ζ' και η συνοδεία του είναι άγνωστος στο ευρύ ελληνικό κοινό. Όχι όμως μεταξύ των κύκλων της Έκκλησίας, γιατί στο πρόσωπο του ταπεινού εργάτη του Ευαγγελίου διέκρινε κανείς τους καρπούς του Άγιου Πνεύματος και τα χαρίσματα εκείνα, αυθοθυσία-άλτρουϊσμός-άγάπη προς τον συνάνθρωπο, άκρα ταπείνωση, πού κοσμοούν τους διαλεχτούς του Θεού για τό έργο της Ίεραποστολής.

Η Όρθόδοξος Ίεραποστολή στην Μαδαγασκάρη ξεκίνησε τό 1994 μέ την εύλογία του Θεού και μέσω του όργανου του, του π. Νεκταρίου Κελλή (μακαριστού Έπισκόπου Μαδαγασκάρης), στού όποιου την καρδιά από μικρή ηλικία ήταν χαραγμένο τό ευαγγελικό παράγγελμα “πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη”.

Ό π. Νεκτάριος πριν ακολουθήσει την φωνή του Κυρίου εργάστηκε επί δεκαέξι συναπτά έτη στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Αύστραλίας. Ύπηρετησε σέ διάφορες Ένορίες της Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αύστραλίας καθώς και γραμματεύς στά γραφεία της Γ' Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας στην Αδελαΐδα από τό 1983 μέχρι τό 1987. Από τό 1987 μέχρι τό 1995 διορίστηκε Ήγούμενος και

Πνευματικός εις τήν Ἱερά Μονήν Ἁγίου Νεκταρίου Ἀδελαΐδος. Ἰδρυσε Ὁρθόδοξη Βιβλιοθήκη καί ἐξέδιδε δύο μηνιαία περιοδικά διεθνούς ἐμβέλει-
 ας: “ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ” στή ἑλληνικά, καί
 “ORTHODOX MESSENGER” στή ἀγγλικά. Τέλος, εἶναι ὁ πρῶτος πού τό 1983 ἴδρυσε καί
 ὀργάνωσε τό Γραφεῖο Θεολογικῆς Ὑπηρεσίας
 τῶν Ὁρθοδόξων φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου
 Flinders. Ταυτόχρονα διορίστηκε πρῶτος ἐφημέ-
 ριος στό Πανεπιστήμιο, βοηθώντας πολλούς
 φοιτητές ὡς ἐξομολόγος, συμβου-
 λεύοντάς τους στή καθημερινά
 τους προβλήματα, καθώς
 καί μέσω τῶν διαλέξεων
 καί συναντήσεων μελέ-
 τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ὁ
 τρόπος μέ τόν ὁποῖο
 πλησίαζε τά παιδιά
 τόν ἔκαμε πολύ
 δημοφιλή καί ἀγαπη-
 τό ἀνάμεσά τους,
 γεγονός πού φαίνεται
 ἀπό τίς ἐκδηλώσεις τῶν
 παιδιῶν στήν Αὐστραλία,
 ἐνῶ ὁ ἴδιος βρισκόταν μακριά στή
 Μαδαγασκάρη.

Τόν Ἰούλιο τοῦ 1994 ὁμως, μέ τίς εὐλογίες ἐφ’
 ἑνός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. κ. Στυ-
 λιανοῦ καί ἀφ’ ἑτέρου μέ τήν ἄδεια τοῦ Μητροπο-
 λίτου τῆς περιοχῆς Ζιμπάμπουε κ. Χρυσοστόμου
 (μακαριστοῦ Μητροπολίτου Καρθαγίνης), ὁ
 Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Κελλῆς φτάνει στή
 Μαδαγασκάρη.

Ἡ Μαδαγασκάρη εἶναι ἀπό τίς χώρες πού ὁ
 χριστιανισμός δέν ἔριξε βαθιές ρίζες, λόγω τοῦ
 ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι ἄθεοι.
 Ἀκόμα καί μεταξύ τῶν προσηλύτων Χριστιανῶν
 διατηρεῖται ἕνας μεγάλος ἀοιθμός ἐθίμων καί
 συνηθειῶν ἀπό τίς παλιές τους θρησκείες. Ἐξ
 ἄλλου εἶναι ἀποδεδειγμένο ὅτι οἱ Μανταγκάσοι
 δέν ἀποχωρίζονται εὐκολά τίς παραδοθεμένες
 συνηθειές, τίς δεισιδαιμονίες καί τήν πίστη τους
 στούς νεκρούς καί στή πνεύματά τους.

Τό γεγονός ὅτι τά περισσότερα χωριά εἶναι

ἀπομακρυσμένα ἀπό τίς πόλεις, ἀλλά καί μεταξύ
 τους, δυσκολεῖ πολύ τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς.
 Σέ πολλά χωριά δέν ὑπάρχει πρόσβαση καί οἱ
 ὑποτυπώδεις δρόμοι εἶναι ἄβατοι λόγω τῶν
 πολλῶν βροχῶν.

Πολλοί ἀπό τοῦς κατοίκους τῶν χωριῶν
 αὐτῶν εἶναι ἀναγράφητοι καί δέν ἔχουν ἐπισκε-
 φθεῖ ποτέ μεγάλη πόλη, οὔτε εἶναι ἐνήμεροι γιά τίς
 ἐξελίξεις τοῦ πολιτισμοῦ. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι
 πού δέν ἔχουν δεῖ ποτέ στή ζωή τους αὐτοκίνητα.

Πολλοί ἀπό αὐτούς, ζώντας στήν
 μοναξιά καί τήν ἀπομόνωση,
 εἶναι ἀκόμα ἄγριοι καί πρω-
 τογονοί, εἰδικότερα στή
 νότια καί δυτικά τῆς
 νήσου, ὅπου ἀκόμα
 ἰσχύει ἡ πολυγαμία.

Τά πρῶτα χρόνια,
 τά ἐμπόδια πού συνά-
 ντησε ὁ μακαριστός
 Ἐπίσκοπος ἦταν πολλά
 καί ἡ ἀντιμέτωπιση τῶν
 ἰθαγενῶν ἐπιφυλακτική. Οἱ
 συνθήκες κατά τά πρῶτα αὐτά
 βήματα ἦταν πολύ δύσκολες καί τά
 μέσα πενιχρά, χωρίς καμιά οἰκονομική
 ὑποστήριξη.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1994 ὁ Ἀρχιμανδρίτης
 Νεκτάριος, πέντε μήνες μετά τήν προσωρινή ἀνα-
 χώρησή του ἀπό τήν Μαδαγασκάρη, πραγματο-
 ποιεῖ τό ὄνειρό του, νά βρεθεῖ πλέον μόνιμα στήν
 Μαδαγασκάρη.

Στή συνέχεια, μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ἡ
 Ἱεραποστολή στήν Μαδαγασκάρη σιγά-σιγά
 ἀπλώνει ρίζες καί ἀγκαλιάζει τοῦς ἀδελφούς μας
 Μανταγκάσοι στήν ἔκταση ὄλου τοῦ νησιοῦ,
 εἰδικότερα στίς νότιες καί νοτιοδυτικές ἐπαρχίες,
 καθώς ἐπίσης καί στίς περιοχές γύρω ἀπό τήν
 πρωτεύουσα Ἀνταναναρίβο.

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἡ κατευθυντήριος
 γραμμή τῆς Ἱεραποστολῆς στήν Μαδαγασκάρη
 ὑπῆρξε ἡ διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου καί ὄχι ὁ προ-
 σηλυτισμός, ὅπως κάνουν οἱ ὑπόλοιποι, χριστιαν-
 ικές καί μή, ὁμολογίες. Αὐτή ἡ προσέγγιση ἀπό

τήν αρχή συγκίνησε πού τούς ιθαγενείς, οι όποιοι μόνοι τους έρχονταν, πολλές φορές βαδίζοντας καί πολλά χιλιόμετρα, γιά νά ακούσουν τήν Όρθόδοξη φωνή, τόν λόγο του Εύαγγελίου, από τόν ταπεινό Του έργατη καί κήρυκα, πού γνώριζαν καλά ότι τούς πλησίαζε ανιδιοτελώς. Μόνο του κέρδος ήταν νά ακουστει ό λόγος του άληθινού Θεού σέ ανθρώπους πού ακόμη πίστευαν στά είδωλα.

Στή συνέχεια από στόμα σέ στόμα πληροφορήθηκαν σέ όλα τά μίκη καί πλάτη τής Μαδαγασκάρης περί τής Όρθοδοξίας καί άρχισε ή κατήχηση σέ πολλά χωριά καί πόλεις. Είναι λίαν συγκινητικό τό γεγονός ότι μέσω του Έπισκόπου Μαδαγασκάρης Νεκταρίου όλόκληρα χωριά έχουν άσπασθει τήν Όρθοδοξία, μολονότι προΐπτηχαν ήδη στά χωριά τους άλλες ιεραποστολές.

Έτσι άπλά άρχισε ή Έραποστολή στή Μαδαγασκάρη, γιατί ήταν θέλημα Θεού οι άδελφοί μας Μανταγκάοι νά γνωρίσουν τήν Όρθοδοξία καί νά εισέλθουν οικειοθελώς στους κόλπους τής.

Η Έγιά Έπισκοπή Μαδαγασκάρης ιδρύεται διά Πατριαρχικό καί Συνοδικό Τόμου στίς 23 Σεπτεμβρίου 1997 καί περιλαμβάνει τή Μαδαγασκάρη καί τά νησιά του Ίνδικου Ωκεανού Μαυρίκιος, Κομόρες, Μαγιότ καί Ριγκούνιον. Πρώτος Έπίσκοπος Μαδαγασκάρης εκλέγεται στίς 23 Σεπτεμβρίου 1997 ό Άρχιμανδρίτης Έραποστολος Νεκτάριος Κελλής, ό όποιος χειροτο-

νεΐται εις Έπίσκοπον στόν Πατριαρχικό Ναό του Άγίου Σάββα στήν Άλεξάνδρεια από τόν ίδιο τόν Πατριάρχη στίς 23 Νοεμβρίου 1997.

Ό Έπίσκοπος Νεκτάριος από τήν πρώτη στιγμή πού ένθρονίσθηκε Έπίσκοπος Μαδαγασκάρης συνέχισε τήν Έραποστολική του πορεία δίνοντας έμφαση άρχικά στή διάδοση του Εύαγγελίου στους ιθαγενείς, στή συνέχεια στά έργα ειποΐας, τά όποια άναδεικνύ-

ουν τήν κοινωνική πλευρά τής Έραποστολής καί στήν εξέπλωση όλων των δραστηριοτήτων καί στά άλλα νησιά τής Έπισκοπής.

Ό Θεός ευδόκησε καί ή νεότενικτος Έπισκοπή Μαδαγασκάρης καί ό Έραποστολικός της ρόλος άναγνωρίζονται έπίσημα από τήν Κυβέρνηση τής Μαδαγασκάρης στίς 10 Μαΐου 1999. Η εξέλιξη αυτή άποτελει σημαντικό σταθμό στήν πρόοδο τής Έραποστολής, λόγω του ότι διευκολύνει πολύ τήν άπρόσκοπτη διάδοση τής Όρθοδοξίας σέ όλη τή νήσο.

Μέσα σέ λίγα χρόνια, δηλαδή από τό 1994 μέχρι του τραγικού θανάτου του Έπισκόπου Νεκταρίου, ή Όρθόδοξος Έπισκοπή Μαδαγασκάρης, χάριτι Θεού, αριθμει 52 Όρθόδοξους Ένοριακούς Ναούς, 13 ιθαγενείς Έρείς, μία ιθαγενή Μοναχή, μία δόκιμη μοναχή, πολλούς κατηχητές καί 16000 ιθαγενείς Όρθόδοξους Χριστιανούς καί κατηχουμένους.

Έργα ειποΐας.

Έκτός τής διαδόσεως του Εύαγγελίου καί τής Κατηχήσεως, πού άποτελει τό κύριο έργο τής Έραποστολής, πρώτητη μέριμνα έλαβε ό Μακαριστός Έπίσκοπος Νεκτάριος γιά τήν κοινωνική πρόνοια, τήν άλληλεγγύη καί τά έργα ειποΐας. Αυτό θεωρήθηκε άναστόφεικτο λόγω του ιδιάζοντος καθεστώτος τής κοινωνίας στή Μαδαγασκάρη. Υπάρχει μεγάλος αριθμός άναλφάβητων καί όρφανών παιδιών πού στεροϋνται του δικαιώματος νά πάνε στό σχολείο, δικαίωμα πού έχουν όλα τά παιδιά του κόσμου. Η κατάσταση αυτή επιδει-

νώνεται από τήν πλήρη ἔλλειψη κράτους πρόνοιας καί μερίμνης.

Ἔτσι τό φιλανθρωπικό ἔργο ἀπό τήν ἀρχή ἀποτελεῖ τήν κύρια φροντίδα τοῦ Ἐπισκόπου Μαδαγασκάρης Νεκταρίου. Κύριος στόχος ἡ ἀναβάθμιση τῶν φτωχῶν κατοίκων, ἡ παιδεία τους, ἡ περίθαλψή τους. Μεταξύ τῶν προτεραιοτήτων του ὑπῆρξε ἡ φροντίδα γιά τήν ἴδρυση Σχολείων, Ὁρφανοτροφείων, Κέντρων Ὑγείας καί Κλινικῆς.

Μεταξύ τῶν ἔργων αὐτῶν συγκαταλέγεται ἡ ἐτήσια ἐπίσκεψη στίς φυλακές καί ἡ παροχή γεύματος στούς φυλακισμένους, ἰδιαίτερος τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα. Ἐπίσης στό ἐτήσιο πρόγραμμα συγκαταλέγονται ἐπισκέψεις σέ Λεπροκομεία, σέ Νοσοκομεία καθώς καί ἡ διανομή ρούχων καί τροφίμων σέ ἀρρώστους καί φτωχοῦς. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἡ Ἱεραποστολή συντρεχει σέ δύσκολες ὥρες τούς Μανταγκάοι ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι ὑποφέρουν ἀπό τήν πείνα, τίς ἀρρώστιες, τούς συχνούς κνκλώνες καί τίς διάφορες πολιτικές ἀναταραχές.

Θά πρέπει νά σημειωθεῖ ἐδῶ ὅτι ὁ Ἱεραπόστολος Ἐπίσκοπος ἀπό τήν πρώτη στιγμή ὑποστήριξε τήν Παιδεία καί τήν Ὑγεία. Ἔτσι, πολλά προγράμματα βρῖσκονται ἐν ἐξελίξει στόν χώρο τῆς Παιδείας καί τῆς Ὑγείας. Πρός τό παρόν ἡ Ἐπισκοπή ἔχει ἰδρύσει 12 Σχολεῖα στοιχειώδους ἐκπαίδευσης σέ ἀπομονωμένες περιοχές, τίς ὁποῖες τό κράτος δέν ἔχει τή δυνατότητα νά ὑποστηρίξει. Στά σχολεῖα αὐτά φοιτοῦν περίπου 2000 παιδιά, στά ὁποῖα παρέχεται δωρεάν παιδεία. Ἡ παρέμβαση αὐτή στό χώρο τῆς Παιδείας ἀνοίγει τούς ὁρίζοντες τῆς Ἱεραποστολικῆς Ἐπισκοπῆς, ἡ ὁποία φροντίζει γιά τή μόρφωση καί πνευματική καλλιέργεια τοῦ λαοῦ τῆς Μαδαγασκάρης.

Ἐκτός τῶν Σχολείων, ὁ Ἐπίσκοπος Νεκταριος ἀγκάλιασε καί τά ὄρφανά παιδιά, τά ὁποῖα εἶναι πάρα πολλά στή Μαδαγασκάρη. Ἐπί τοῦ παρόντος 300 ὄρφανά πού φοιτοῦν σέ ἄλλα Σχολεῖα, βρῖσκουν θαλπωρή καί στοργή στήν ἀγκαλιά τῆς μητέρας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει τά δίδακτρά τους στό Σχολεῖο, τήν ἰατροφαρμακευτική τους περίθαλψη καθώς ἐπίσης καί τά ἔξοδα

γιά τήν ἐνδυση καί διατροφή τους.

Τόσο στήν περιοχὴ τῆς πρωτεύουσας Ἄνταναναρίβο ὅσο καί στήν ἐπαρχία τῆς Τουλιάρας κτίζονται δύο Ὁρφανοτροφεία, τῶν ὁποίων τόν θεμέλιο λίθο ἔθεσε ὁ μακαριστός Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς Πέτρος κατά τήν πρώτη του ποιμαντική ἐπίσκεψη, τόν Φεβρουάριο τοῦ 2004.

Τό ἀποκορύφωμα ὁμως τῆς δεκάχρονης κοινωνικῆς προσφοράς τοῦ π. Νεκταρίου στήν Ἱεραποστολική του δράση στή Μαδαγασκάρη καί τό στολίδι τῆς Ἐπισκοπῆς Μαδαγασκάρης, ἀποτελεῖ ἡ ὑπερσύγχρονη Κλινική στήν πόλη Ἄνταναναρίβο τῆς περιοχῆς Ἀλασούρας. Θεωρεῖται ἀπό τίς καλύτερες Κλινικῆς στή Μαδαγασκάρη, καθώς διαθέτει παθολογικό, ὀδοντιατρικό, ὀφθαλμολογικό, γυναικολογικό τμήμα καί φαρμακεῖο. Προσφέρει ὑπηρεσίες ὑψηλῆς ποιότητος καί ἀσφάλειας σέ ὅλους ἀνεξαιρέτως. Διαθέτει ἄριστο ἐξοπλισμό στίς πτέρυγες πού προαναφέρθηκαν, καθώς καί ἀσθενοφόρο μέ τίς τελευταῖες προδιαγραφές.

Σέ ἐξέλιξη βρῖσκονται δύο Κέντρα Ὑγείας στήν περιοχὴ τοῦ Τουλεάρ καί τῆς Μαντζούγκας, στό χωριό Ἀμποβοττραμανέσι. Πρόκειται γιά δύο περιοχές πολύ φτωχές, ἀπό τίς φτωχότερες στή Μαδαγασκάρη. Τά κέντρα αὐτά θά δώσουν ἀνακούφιση στόν πονεμένο λαό τῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Ἦναι ὄνειρο τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νεκταρίου ἦταν ἡ δημιουργία ἔργων εὐποίας σέ ὅλες τίς φτωχές ἐπαρχίες τῆς Μαδαγασκάρης, μέ ἀπώτερο σκοπό τήν πνευματική καί ἠθική ἀνέλιξη τῶν κατοίκων τῆς φτωχῆς αὐτῆς νήσου.

Εὐχόμαστε στόν Θεό τό ὄραμα τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου νά γίνει πραγματικότητα ἀπό τό νέο Ἐπίσκοπο Μαδαγασκάρης πού κατά τό παράδειγμα τοῦ προκατόχου του μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νεκταρίου, θά ὑπηρετήσει τήν πονεμένη αὐτή γῆ τῆς Μαδαγασκάρης μέ πνεῦμα αὐτοθυσίας, ταπεινώσης, ἀγάπης πρὸς τόν συνάνθρωπο καί πάνω ἀπ' ὅλα μέ φόβο Θεοῦ.

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Νεκταρίου.

Γεώργιος Μ. Φραντζῆς
(Ἀπό τό περιοδικό "ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΓΙΝΑΟΣ", τριμηνιαῖο περιοδικό Ὁρθόδοξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, τεῦχος ΙΕ', φ.59, Οκτωβ.-Δεκεμβ., σελ.211).

Τά “Ε” (έψιλον) στη διατροφή μας

Κάθε συσκευασμένη τροφή συνοδεύεται από μία ετικέτα, η οποία περιλαμβάνει πληροφορίες για τη χημική σύσταση και τις μεθόδους τυποποίησης και συντήρησης. Εκτός από την ημερομηνία λήξης που περιλαμβάνει αυτή η ετικέτα, που θα πρέπει συστηματικά να την αναζητούμε πριν αγοράσουμε το προϊόν, αναγράφονται τά συστατικά του τροφίμου κατά σειρά προτεραιότητας ανάλογα με τό βάρος τους. Εκτός από τά συστατικά αναγράφονται και τά **χημικά πρόσθετα**, δηλαδή τά στοιχεία “Ε” που χρησιμοποιούνται από τίς βιομηχανίες τροφίμων, για τά όποια υπάρχουν ένδειξεις, σύμφωνα με τό νοσοκομειακό κέντρο “Cheumont” της Γαλλίας, αλλά και άλλα έρευνητικά κέντρα, ότι αυτά τά χημικά πρόσθετα αποτελούν κίνδυνο για την υγεία μας.

Συνήθως προστίθενται σε μικρές ποσότητες και γι’ αυτό τό λόγο αναγράφονται στό τέλος του πίνακα με τά περιεχόμενα. Έδω πρέπει να τονίσουμε ότι οι πίο πολλοί άνθρωποι δέν διαθέτουν φυσικά ειδικές γνώσεις χημείας, και γι’ αυτό όλες αυτές οι λέξεις φαίνονται ακαταλαβίστικες, με αποτέλεσμα πολλές φορές δέν δίνουμε σημασία και βάζουμε τό προϊόν κατευθείαν στό καλάθι.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι όσο περισσότερα χημικά πρόσθετα περιέχει ένα τρόφιμο, τόσο λιγότερο ωφέλιμο είναι για την υγεία μας. Αυτά τά χημικά πρόσθετα χρησιμοποιούνται για να

δώσουν περισσότερη γεύση, χρώμα ή άρωμα στο τρόφιμο ή ακόμα και μεγαλύτερη διάρκεια ζωής. Ο κωδικός “E” έχει θεσπισθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να υποδηλώνει την ύπαρξη ενός έγκυρου από αυτή χημικού πρόσθετου. Και δίπλα αναγράφεται κάθε φορά ένας αριθμός που καθορίζει και το συγκεκριμένο χημικό πρόσθετο. **Ανεξάρτητα αν τα “E” είναι έγκυρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο περισσότερα προϊόντα χρησιμοποιούμε που περιέχουν αυτά τα “E” τόσο πιο πολύ βαρύνουμε την υγεία μας, ιδιαίτερα αν τα καταναλώνουμε σε καθημερινή βάση.** Ο κατάλογος που ακολουθεί είναι ενδεικτικός κι ελπίζουμε ότι θα μας κάνει όλους πιο προσεκτικούς σαν καταναλωτές:

Θά πρέπει προσεκτικά να κοιτάζουμε τα συστατικά στα προϊόντα να μην περιέχουν “E”

- E102:** Ταρταζίνη (επικίνδυνο-άλλεργίες)
- E104:** Κίτρινο κινολίνης (ύποπτο. Στις ΗΠΑ απαγορεύθηκε)
- E110:** Κιτρινοπορτοκαλί (επικίνδυνο-προκαλεί άλλεργίες)
- E120:** Καρμίνιο (επικίνδυνο)
- E122:** Άζορουμπίνι (ύποπτο με πολλές παρενέργειες)
- E123:** Άμαράνθη (πολύ επικίνδυνο και καρκινογόνο)
- E124:** Έρυθρό κοχενίλλης A (επικίνδυνο)
- E127:** Έρυθροζίνη (επικίνδυνο-προκαλεί υπερκινητικότητα στα παιδιά)
- E131:** Μπλε πατέντ (καρκινογόνο-προκαλεί άλλεργίες)
- E141:** Σύμπλοκο χαλκού με γλωροφύλλες (ύποπτο)
- E142:** Πράσινο (δξίνο λαμπρό) καρκινογόνο
- E150:** Καραμελόχρωμα (ύποπτο)
- E151:** Μαύρο λαμπρό BN (ύποπτο)
- E153:** Φυτικός άνθρακας (ύποπτο)
- E161:** βλάπτει το σκώτι
- E171:** Διοξείδιο του Τιτανίου (ύποπτο)
- E173:** Άργίλιο (ύποπτο)
- E180:** Λιθορουμπίνι για περιβλήματα τυριών (ύποπτο-παρενέργειες σε νεφρά και λεμφαδένες)
- E210:** Βενζοϊκό δξύ (καρκινογόνο-άλλεργίες και άσθμα)
- E211:** Βενζοϊκό νάτριο (καρκινογόνο)
- E213:** Βενζοϊκό ασβέστιο (καρκινογόνο-προκαλεί άλλεργίες και άσθμα)
- E214:** Παρά-υδροξυβενζοϊκός αιθυλεστέρας (καρκινογόνο-προκαλεί άλλεργίες και άσθμα)
- E215:** Άλας νατρίου του E214 (καρκινογόνο)
- E217:** Άλας νατρίου του E216 (καρκινογόνο)
- E220 και E228:** προκαλούν πονοκεφάλους, ναυτία, άσθμα
- E230 και E232:** τοποθετείται κυρίως στα φρούτα, ιδιαίτερα στα ξυνά, γι' αυτό και καθώς τα καθαρίζουμε μεταφέρουμε την ουσία αυτή στο φαγώσιμο με τα χέρια μας.
- E239:** έξαμεθυλοενοτετραεμίνη (καρκινογόνο)
- E250 και E252:** είναι βλαβερά στα μικρά παιδιά και περιορίζουν τη μεταφορά δξυγόνου στο αίμα.
- E259:** καρκινογόνο
- E280:** απαγορευμένο σε πολλές χώρες
- E311:** γαλλικό οκτυλεστέρας (έκζεμα)
- E312:** γαλλικό δωδεκυλεστέρας (έκζεμα)
- E321:** Βουτυλική-υδροξυ-τουλουόλη (χοληστερίνη)
- E330:** Κιτρικό οξύ (καρκινογόνο)

Ἡ μνησικακία

Κάποιοι ιερέας, ὁ Σαπρίκιος, εἶχε πολὺ στενὸ φίλο τὸ Νικηφόρο, ὁ ὁποῖος ἦταν λαϊκός. Τόση ἀγάπη ὑπῆρχε μεταξύ τους, ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δύο νὰ νομίζει ὅτι ζοῦσε στὴν ψυχὴ τοῦ ἄλλου. Ἀπὸ φθόνου ὁμοῦ τοῦ διαβόλου ἐγίνε κάποιον γεγονός πού διέλυσε ὅλη αὐτὴ τὴ φιλία καὶ τοὺς ἔφερε σὲ τέτοια ἔχθρα νὰ μὴν θέλει κἂν ὁ ἓνας ν' ἀντικρύσει τὸν ἄλλον. Ὁ Νικηφόρος γρήγορα συνῆλθε ἀπὸ τὸ πάθος καὶ ἐπεδίωκε μὲ ἐπιμονὴ ν' ἀποκαταστήσει τὴν ὠραιότητα τῆς φιλίας τους. Ἀρχικὰ ἔστειλε γνωστούς γιὰ νὰ τοὺς συμφιλιάσουν, παίρνοντας ἐπάνω του ὅλα τὰ λάθη γιὰ τὴν αἰτία τῆς παρεξηγήσεως καὶ ζητώντας συγγνώμη. Ὁ Σαπρίκιος ὁμοῦ παρέμενε ἄκαμπτος καὶ σκληρός καὶ καθόλου δὲν διέλυε τὴν ἔχθρα, παρόλο πού ἦταν ιερέας. Κάποια στιγμή ὁ Νικηφόρος πλησίασε τὸν Σαπρίκιο, ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τοῦ ζητοῦσε μὲ δάκρυα νὰ τὸν συγχωρέσει, ζητώντας του νὰ ξαναγίνουν πάλι φίλοι. Ὁ Σαπρίκιος ὁμοῦ, χωρὶς νὰ συγκινηθεῖ καθόλου, τὸν προσπέρασε γρήγορα, χωρὶς κἂν νὰ τοῦ μιλήσει, χωρὶς κἂν νὰ τοῦ ρίξει ἓνα βλέμμα. Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα μεταξύ τους, ὅταν ὁ Αὐτοκράτορας Ἰουλιανὸς ξεκίνησε νέο διαγμὸ ἐναντίον τῶν χριστιανῶν στὴν προσπάθειά του ν' ἀναστηλώσει τὴν παλαιὰ εἰδωλολατρικὴ θρησκεία. Ὅταν λοιπὸν στὴν πόλη πού κατοικοῦσαν ὁ Νικηφόρος καὶ ὁ ιερέας Σαπρίκιος ἔφτασε ἡ διαταγὴ τοῦ διωγμοῦ, ὁ Σαπρίκιος λόγω τοῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης συνελήφθη πρῶτος. Ὁ ἡγεμόνας τῆς πόλεως, ἀφοῦ τὸν βασάνισε, τοῦ ζητοῦσε ν' ἀρνηθεῖ τὸν Χριστὸ καὶ τὸν ὑπέβαλε σὲ πλεῖστα μαρτύρια ἀλλὰ ὁ Σαπρίκιος δὲν ἀρνοῖταν τὴν πίστη του. Τέλος ὁ ἡγεμόνας τὸν καταδίκασε σὲ θάνατο διὰ ξίφους. Ὁ Νικηφόρος πού ὅλα αὐτὰ τὰ γνώριζε, πίστεψε ὅτι ἦταν ὁ κατάλληλος πλέον και-

ρός γιὰ τὴ συμφιλίωσή τους. Ἐμφανίζεται μπροστὰ στὸ Σαπρίκιο, γονατίζει, τοῦ ἀγκαλιάζει τὰ πόδια καὶ τὸν ἱκετεύει πρὶν πεθάνει νὰ τὸν συγχωρέσει. Ἀλλὰ ἐκεῖνος συνέχιζε τὴν ἀπάνθρωπη στάση του καὶ καθόλου δὲν μαλάκωσε ἀπὸ τὴν συγκίνηση καὶ τοὺς ὀδυμμούς τοῦ Νικηφόρου. Μὲ τὸ κερί τῆς μνησικακίας εἶχε φράξει τὰ αὐτιά του καὶ προσπέρασε γρήγορα τὸν φίλο του. Ὁ Νικηφόρος καὶ πάλι δὲν ἀπελπίστηκε, ἀλλὰ τρέχει πάλι κοντὰ του καὶ μὲ θερμότερες παρακλήσεις ζητοῦσε τὴν εὐσπλαχνία του, χύνοντας ταυτόχρονα ἄφθονα δάκρυα. Ὁ Σαπρίκιος παρέμενε κουφός κι ἔμοιαζε περισσότερο μὲ πέτρα ὅταν ἔφθασε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως. Κι ἐνῶ τὰ χέρια τῶν δημίων ὑψωναν τὸ ξίφος καὶ ὁ Σαπρίκιος ἔσκυβε τὸν αἰχένα του γιὰ νὰ δεθγεῖ τὸ μαρτύριο καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του στέκονταν ἤδη τὰ στεφάνια πού θὰ ἔπαιρνε μὲ τὸ μαρτύριό του ἀπὸ τὸν ἀγωνοθέτη Χριστὸ, συνέβη κάτι τρομερό: Σκοτεινιασμένος ἀπὸ τὴν μνησικακία φαινόταν σὰν νὰ μὴν γνώριζε ἐνώπιον ποιῶν βρισκόταν καὶ σὰ νὰ λησμόνησε γιὰ τὸν συνέλαβαν καὶ ρωτοῦσε νὰ μάθει σαστισμένος καὶ μὲ χαμένα τελειῶς τὰ λογικά του γιὰ ποιὸ λόγο ἐπρόκειτο νὰ τὸν ἐκτελέσουν. Οἱ δήμιοι τοῦ ἀπάντησαν, ἐπειδὴ περιφρόνησε τὰ βασιλικά προστάγματα καὶ δὲν πείστηκε νὰ θυσιάσει στοὺς Θεούς. Καὶ τότε ἡ πιὸ φοβερὴ πτώση τῆς

μνησικακίας ήταν και η άρνηση του Χριστού και της αληθινής πίστεως και η δήλωσή του ότι θυσιάζει στους θεούς.

Μόλις είδε αυτό ο Νικηφόρος σπάρραξε η ψυχή του και με θερμότερα λόγια έλεγε στο Σαπρίκιο:

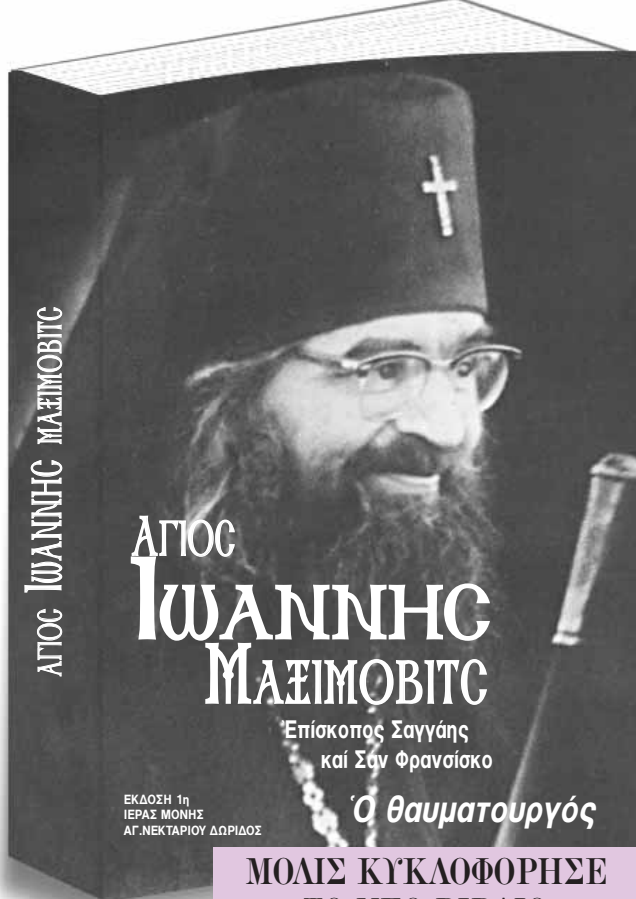
-Άδελφέ και πατέρα, μή θελήσεις να προδώσεις τόν Θεό πού σέ δημιούργησε και πρός Τόν όποιο μετά τόν θάνατό σου θά έπιστρέψεις. Μήν προσβάλεις τούς νόμους τής ευσεβείας, ούτε τήν όμολογία πού έδωσες ένώπιον Θεοῦ και άγγελων. Νά σεβαστείς τά προηγούμενα μαρτύρια πού υπέστης γιά τό Χριστό. Νά τιμήσεις τό μεγάλο άξίωμα τής ιερωσύνης. Σέ παρακαλώ φίλε μου γονατιστός μή διαψεύσεις τήν όμολογία σου γιά τήν Άγία Τριάδα, τώρα πού έχεις στά χέρια σου τά βραβεία και σχεδόν πάνω στό κεφάλι σου τά στεφάνια του άθλητή. Άλλά ό Σαπρίκιος όλο και περισσότερο γινόταν σκληρός και αναίσθητος, γιατί στην καρδιά του πού τήν είχε γεμίσει η μνησικακία δέν μπορούσε πλέον να μείνει η ευσέβεια. Τότε ό Νικηφόρος φουντωμένος από ζήλο, χάριν τής ευσεβείας του και του φίλου του κι επειδή τίποτα πλέον δέν μπορούσε να κάνει για εκείνον, ρίχνεται εκείνος στό μαρτύριο, όμολογεί τόν Χριστό και τοποθετεί τό λαμό του κάτω από τό ξίφος των δημίων. Έτσι ό Νικηφόρος, ό άνεξίκακος και συγχωρητικός υπέστη τόν μαρτυρικό θάνατο διά ξίφους και σέ λίγο χρόνο και μέ λίγο κόπο κέρδισε τήν ούράνια Βασιλεία κι άναδείχθηκε πραγματικά νικηφόρος. Άπό αυτό τό παράδειγμα συμπεραίνουμε ότι δέν μπορούν να μās συμφιλιώσουν μέ τό Θεό τόσο οί σωματικοί άγώνες και οί κόποι, όσο η συμπάθεια τής ψυχής και η φιλανθρωπία και η πρός τόν πλησίον άγάπη πού είναι η άρχή και τό τέλος όλων των άρετών...

(Εὐεργετινός τ. Β'
υπόθεσις ΜΒ')

Σύο άνθρωποι, χριστιανοί μου, ήρθαν μά φορά κι εξομολογήθηκαν σέ μένα. Ό Πέτρος και ό Παῦλος. Και νά δείτε πώς τούς διόρθωσα, καλά η κακά. Έγώ σās φανερώνω μόνο τήν καρδιά μου. Μου λέει ό Πέτρος: “Έγώ Πνευματικέ μου από τόν καιρό πού γεννήθηκα έως τώρα, νήστευα, έκανα έλεημοσύνες στους πτωχούς, έχτισα Μοναστήρια, εκκλησίες και άλλα τέτοια έκανα, αλλά όμως τόν έχθρό μου δέν τόν συγχωρώ!..”

Έγώ τότε τόν άποφάσισα γιά τήν κόλαση. Έρχεται ό Παῦλος και μου λέει: “Έγώ από τόν καιρό πού γεννήθηκε ποτέ κανένα καλό δέν έκανα, αλλά μάλιστα έχω κάνει τόσα φονικά, πόρνευσα, έκλεψα, έκαψα εκκλησίες και μοναστήρια, όλα τά κακά τά έκανα, αλλά συγχωρώ τόν έχθρό μου”. Νά δείτε τί έκανα έγώ σ' αυτόν. Άμέσως τόν άγκάλιασα και τόν φίλησα και του έδωσα τήν άδεια να μεταλάβει. Έκανα καλά η όχι; Φυσικά θέλετε να μέ κατηγορήσετε και να μου πείτε: Ό Πέτρος πού έκανα τόσα καλά κι επειδή δέν συγχώρεσε τόν έχθρό του γιά τόσο λίγο πράγμα τόν άφηρες άκοινωνητο και τόν Παῦλο όπου έκανα τόσα καλά, επειδή συγχωρεί τούς έχθρους του τόν φίλησες και του έδωσες τήν άδεια να μεταλάβει; Ναι άδελφοί μου, έτσι έκανα. Θέλετε να καταλάβετε μέ τί μοιάζει ό Πέτρος; Καθώς μέσα σέ έκατό όκάδες άλεύρι βάζει κανείς λίγο προζύμι κι έχει τόση δύναμη εκείνο τόπροζύμι πού μπορεί να φουσκώσει και τίς έκατό όκάδες τό ζυμάρι και να τό κουφίζει όλο, έτσι και είναι όλα τά καλά όπου έκανε ό Πέτρος. Μέ εκείνη τήν λίγη έχθρα πού δέν συγχώρεσε τόν άδελφό του, γύρισε όλα τά καλά και τά έκανε φαρμάκι του διαβόλου. Ό Παῦλος πάλι μέ τί μοιάζει; Είναι ένας σωρός λιανόξυλα και βάζεις ένα μικρό κερί αναμμένο και καίει όλο τό σωρό εκείνη η μικρή φλόγα. Έτσι είναι όλα τά άμαρτήματα του Παῦλου, σάν τό σωρό μέ τά λιανόξυλα. Και η συγχώρεση πού δίνει στον έχθρό του είναι σάν τό κερί πού καίει όλα τά λιανόξυλα, δηλαδή όλες τίς άμαρτίες του, γι' αυτό και τόν άποφάσισα γιά τόν Παράδεισο.

Άπό τίς διδαχές του Άγίου Κοσμά

Άγιος ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ ὁ Θαυματουργός

“Όσοι δέν ἔχετε διαβάσει ἀκόμα τή βιογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μαξιμοβιτς σᾶς προτείνουμε ἀνεπιφύλακτα νά τήν ἀναζητήσετε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα γιά νά γνωρίσετε τή μεγάλη μορφή ἑνός νέου Ἁγίου τῶν καιρῶν μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὄχι μόνο θά μαγνητίσει τίς ψυχές ὄλων σας, ἀλλά καί θά γίνει ὁ ἀγαπημένος προστάτης Ἅγιος τῆς οἰκογενείας σας.

**ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ**

Κεντρική Διάθεση:

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
τηλ. 26340 - 44391 (9-2 & 6-9)
ISBN 960-88314-0-7

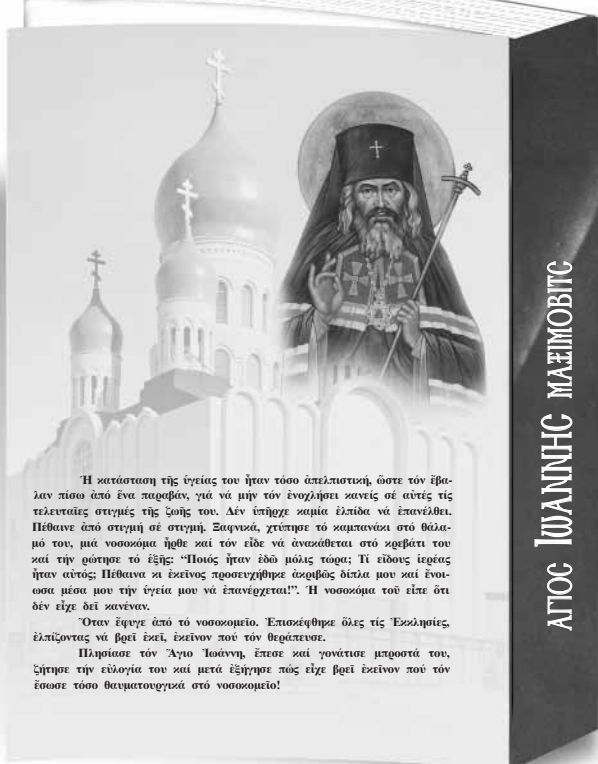
Θά τό βροῦτε στά βιβλιοπωλεῖα:

ΑΘΗΝΩΝ:

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Δραγατσανίου 2, Ἀθήνα
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ Χαβρίου 3, Ἀθήνα
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, Γερμανίου 20 Ἀθήνα
ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, Βουλῆς 36, Ἀθήνα
ΑΣΤΗΡ, Λυκούργου 10, Ἀθήνα
ΖΟΥΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ, Ἁγ. Ἀποστόλων 5, Κυψέλη
ΓΕΧΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ Θέμιδος 4, Μαρούσι
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, Ἐφέσου 24, Ν. Σμύρνη

ΕΠΑΡΧΙΑΣ:

ΣΩΤΗΡ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ, Πλ. Ἁγίας Σοφίας 6, Θεσ/νίκη
ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Πρασσαδική 9, Θεσ/νίκη
ΛΥΔΙΑ, Καψουνίου 1, Θεσ/νίκη
ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ, Δημ. Ὑψηλάντου 53Α, Πάτρα
ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡΟ Ι.Ν.ΑΓ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἄρτα
ΜΑΡΤΥΡΙΑ, Πλ. Εἰσοδίων, Χανιά Κρήτης
ΤΟ ΦΩΣ, Ἀρλιωτή 27, Κέρκυρα
ΧΑΤΖΗΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΒΑΣ., Βεργίνας 29, Δράμα
ΠΝΕΥΜ.ΚΕΝΤΡ. Μητρο.ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ, 25ης Μαρτίου 57, Ναύπλιο
ΓΡΑΙΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, Μητρο. Βαρνάβα 10, Κατερίνη
ΑΘΩΣ, Σέρρες

Ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας του ἦταν τόσο ἀτελειώτη, ὥστε τόν βρά-
λαν πίσω ἀπό ἕνα παραβάν, γιά νά μὴν τόν ἐνοχλοῦν καινές σέ αὐτῆς τίς
τελευταίες στιγμές τῆς ζωῆς του. Δέν ἔπρεπε καμία ἐλπίδα νά ἐπανέλθει.
Πέθανε ἀπό στιγμή σέ στιγμή. Σαφηνά, χτίστηκε τό καρμάνια στό θάλα-
μό του, μιά νοσοκομ. ἦρθε καί τόν εἶδε νά ἀνασάττει στό κρεβάτι του
καί τήν ρώτησε τό ἔξω: “Ποῖός ἦταν ἰδῶ μοῖς τώρα; Ἦ εἶδος ἱερέας
ἦταν αὐτός; Πέθανε καί ἐκεῖνος προσεγγίθηκε ἀσπῆδος δίπλα μου καί ἐνοι-
ῶσα μέσα μου τήν ὑγεία μου νά ἐπανέλθεται!”. Ἡ νοσοκόμα τοῦ εἶπε ὅτι
δέν εἶχε δεῖ κανέναν.

Ὅταν ἔφυγε ἀπό τό νοσοκομείο. Ἐπισκέφθηκε ὅλες τίς Ἐσχαρίες,
ἐλπίζοντας νά βρεῖ ἐκεῖ, ἐκεῖνον ποῦ τόν θανάτωσε.

Πήρασε τόν Ἅγιο Ἰωάννη, ἔπεισε καί γονάτισε μπροστά του,
ζήτησε τήν εὐλογία του καί μετ᾽ ἐξήγησε πῶς εἶχε βρεῖ ἐκεῖνον ποῦ τόν
ἔσωσε τόσο θαυματουργά στό νοσοκομείο!

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ

**Ἐπιστολές πού μᾶς ἔστειλαν γιά τήν ἔκδοση τῆς Μονῆς μας
.....“Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”.....**

**ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ**

Ἐσιωτάτῃ Γερόντισσα,
Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστόδουλος
ἔλαβε τήν ἔκδοσίν σας, τήν ὁποίαν εἶχατε
τήν εὐγενῆ καλωσύνη νά Τοῦ ἀποστείλετε
καί σᾶς εὐχαριστεῖ.
Σεπτῇ ἐντολῇ Αὐτοῦ σᾶς μεταφέρουμε τίς
εὐχές Του.

Μετά τιμῆς
Ἐκ τοῦ Ἰδιαίτερου Γραφείου
τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Σωτήριος Μπαλασούκας
Δρ. Θεολογίας

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Ν.ΙΩΝΙΑΣ &
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ**

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς διά τήν εὐγενῆ ἀπο-
στολήν τοῦ βιβλίου “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμο-
βιτς” τήν ὁποίαν θά μελετήσω μέ πολύ ἐνδια-
φέρον.

† Ὁ Ν. Ἰωνίας & Φιλαδελφείας
Κωνσταντῖνος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ
& ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ**

Ἅγία Καθηγουμένη,
Εὐχαριστῶ θερμότατα γιά τό εὐγενικά ἀπο-
σταλέν πολύτιμο βιβλίον περί τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννη Μαξίμοβιτς, εὐχομαι ὑγεία καί
εἰσέτι εὐλογία!
Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,

† Ὁ Κίτρος Ἀγαθόνικος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑἴΩΛΙΑΣ &
ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ**

Ἐλάβομεν τό ἀποσταλέν τιμῆς ἔνεκεν νεοεκ-
δοθέν βιβλίον ἀπό τήν Ἱεράν Μονήν σας μέ
τίτλον “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί

εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Εὐχόμεθα ὁ Ἅγιος Θεός διά τῶν πρεσβειῶν
τοῦ προστάτου σας Ἁγίου Νεκταρίου νά σᾶς
χαρίζῃ ὑγείαν καί πνευματικὴν προκοπὴν
πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνομάτος Του.

Μετ' εὐχῶν

† Ὁ Αἰτωλακαρνανίας Θεόκλητος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Εὐχαριστῶν θερμῶς ἐπὶ τῇ φιλόφρονι ἀπο-
στολῇ τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος καί καλαισθη-
του βιβλίου τό ὁποῖον ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Ὑμῶν
Μονή “Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί συγ-
χαίρων ἀπό καρδίας διά τήν ἔκδοσίν του,
εὐχομαι ὅπως ὁ Κύριος δωρῆται Ὑμῖν ὑγείαν
καί ἀκμήν δυνάμεων πρὸς συνέχισιν ἐπὶ ὅ,τι
μήμιστον τῆς λαμπρᾶς καί ἀγλαοκάρπου
Μοναχικῆς πορείας Ὑμῶν.

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

† Ὁ Δράμας Διονύσιος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

Μετ' εὐχαριστίας, ἁγία Ἠγουμένη, διά τήν
εὐγενῶς πεμφθεῖσαν μοι δόκιμον καί ἐποικο-
δομητικὴν ἔκδοσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς σας
“Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς” καί εὐχῶν
ὑπὲρ τῆς κατ' ἄμφω ὑγείας καί ἐνισχύσεως
τῆς ἐν Χριστῷ μοναχικῆς Ἀδελφότητος καί
τῆς κατὰ Θεόν αὐξήσεως καί προκοπῆς αὐτῆς
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἧ ζῶμεν, προκόπτομεν καί
σωζόμεθα θεοῦμενοι.

† Ὁ Καρπενησίου Νικόλαος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ &
ΣΚΥΡΟΥ**

Εὐχαριστῶ διά τήν προσφορά τοῦ βιβλίου
“Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς”. Εὐχομαι
τήν χάριν τοῦ Κυρίου πλουσίαν εἰς τήν ζωὴν
καί τό ἔργον σας.

† Ὁ Καρυστίας Σεραφεῖμ

ΓΝΗΣΙΟ ΘΥΜΙΑΜΑ (Λιβάνι)

*Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπion σου...*

Η παρασκευή αλλά και ἡ χρήση τοῦ θυμιάματος ἀφορᾷ τόν Θεό εἰς τόν Ὅποσον πρέπει νά προσφέρουμε πάντα τό καλύτερο. Γι' αὐτό γιά τήν κατασκευή τοῦ θυμιάματος χρησιμοποιοῦμε τά καλύτερα ὕλικά, πρώτης ποιότητας καί μέ τόν παραδοσιακό ἀγιορείτικο τρόπο πού χρόνια τώρα κατασκευάζεται τό γνήσιο λιβάνι, ἀλλά καί μέ προσευχή καί προσοχή ἡ Ἱερά Μονή μας κατασκευάζει γνήσιο θυμίαμα σέ πολλά ἀρώματα:

**ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΔΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΤΕΡΙΠΕΜ
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ,
ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΒΙΟΛΕΤΤΑ, ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ**

Τό θυμίαμα αὐτό τό χρησιμοποιοῦμε στίς ἀκολουθίες μας, ἀλλά καί τό διαθέτουμε στούς πιστούς πού μᾶς τό ζητοῦν καί τό στέλνουμε ταχυδρομικῶς. Ὅσοι θέλετε μπορεῖτε νά ἀπευθίνεσθε στήν Ἱερά Μονή μας γιά νά σᾶς ἀποστείλουμε θυμίαμα.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΡΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ ΤΗΛ. 26340 - 44391
(9.00-2.00 τό πρωῒ καί 6.00-9.00 τό ἀπόγευμα)

Χρυσοκεντημένη ΠΕΤΣΕΤΑ γιά τό Πρόσφορο σέ σχήμα φακέλλου ἤ πεισέτας

ΤΙΜΗ: 25 εὐρώ

“Όσοι θέλετε τήν πετσέτα γιά τό πρόσφορο
μπορεῖτε νά μᾶς τήν παραγγείλλετε στό τηλέφωνο
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας **26340-44391** (πρωῖ 9-2 καί
ἀπόγευμα 6-9) γιά νά σᾶς τήν ἀποστείλουμε.

Η Ἱερᾶ Μονή μας
διαθέτει πολύ
ὄμορφες πετσέ-
τες γιά πρόσφο-
ρο. Χρυσοκεντη-
μένες σέ λευκό βαμβακερό, μέ
ἀνεξίτηλες χρυσοσοκλωστές,
σέ **σχῆμα φακέλλου** γιά νά
μπαίνει μέσα τό πρόσφορο καί
νά τό πηγαίνετε εὐπαραουσίαστα
στήν Ἐκκλησία.

Τό πρόσφορο, πού θά γίνει
Σῶμα Χριστοῦ, πρέπει πολύ
προσεκτικά καί μέ προσευχή,
ὅπως εἶπαμε καί σέ προηγούμε-
νο τεῦχος μας, νά παρασκευάζε-
ται καί σέ εἰδική πετσέτα προ-
σφόρου νά προσφέρεται στήν
Ἐκκλησία γιά τήν προσκομιδῆ.

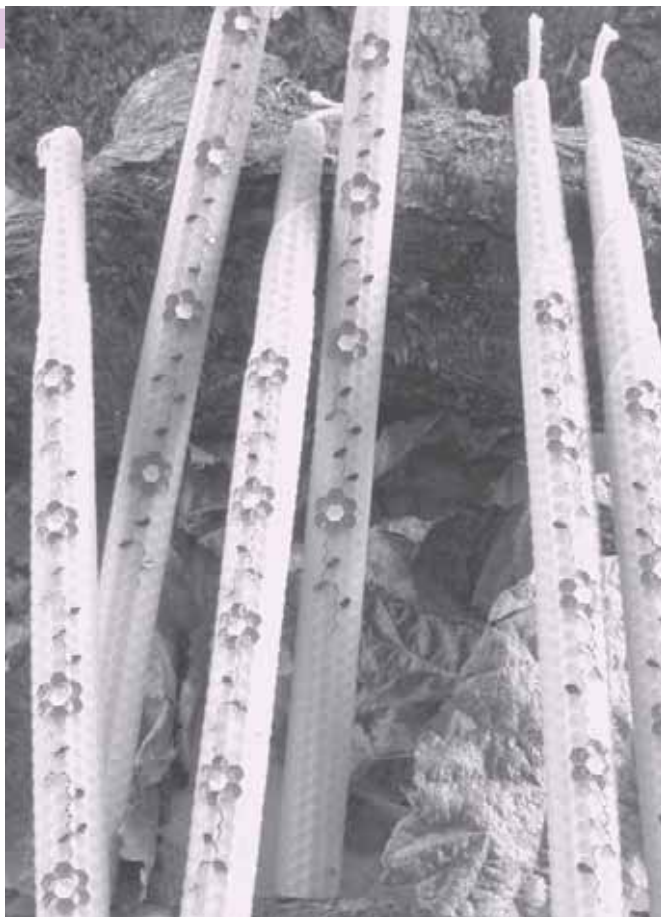
Κομποσχοίνια μέ τό κλαδί τῆς ἐλιᾶς

ΤΙΜΗ: 10 εὐρώ

Ἐνάμεσα στά κομποσχοίνια πού
φτιάχνουμε προσθέσαμε ἕνα ἀκόμα, πού
τό στολίζει ἕνα ἀσημένιο κλαδί ἐλιᾶς, τό
σύμβολο τῆς Ἀθήνας καί τῆς εἰρήνης.

Λαμπάδες από κερήθρες μέ άγνό μελισσοκέρι

Κάθε χρόνο φτιάχνουμε χειροποίητες λαμπάδες από άγνό κερι μέλισσας και τίς διακοσμούμε μέ χειροποίητη ζωγραφική. Είαι λαμπάδες πού μπορείτε νά κρατήσετε στην Άναστάσιμη λειτουργία του Μεγάλου Σαββάτου τό βράδυ, αλλά και νά τίς προσφέρετε στην ένορία σας για τά κηροπήγια της Άγίας Τραπέζης. Μπορείτε νά προμηθευθείτε από τό Μοναστήρι μας όσα τεμάχια θέλετε, βοηθώντας μέ αυτόν τον τρόπο και τό έργο μας.

Λαμπάδες λευκές μέ την εικόνα της Άναστάσεως

Παράλληλα μέ τίς λαμπάδες από κερήθρα μέλισσας, φτιάχνουμε και λαμπάδες λευκές, μέ την εικόνα του Άναστημένου Χριστού μας και είαι χειροποίητα διακοσμημένες μέ τό “Χριστός Άνέστη”, τοποθετημένες μέσα σε διαφανή κουτιά δώρου.

Γιά ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΛΑΜΠΑΔΩΝ
άπευθυνθείτε στό

τηλ. 26340-44391

(9.00-2.00 και
6.00-9.00 τό απόγευμα)

